

Academic Focus

มีนาคม 2562

สารบัญ

บทนำ	1
บททั่วไป	2
การเมืองการปกครอง	3
ความเป็นมาของการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	5
หน่วยงานปราบปรามการทุจริต	11
โครงสร้างองค์กร	13
อำนาจหน้าที่	21
การดำเนินงานขององค์กร	22
ความร่วมมือระหว่างประเทศ	22
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต	23
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	24
บทสรุปและข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา	27
บรรณานุกรม	29

เอกสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

<https://www.parliament.go.th/library>

เกาหลีใต้กับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

บทนำ

ประเทศเกาหลีใต้ (South Korea) มีชื่อเป็นทางการเรียกว่า “สาธารณรัฐเกาหลี” (Republic of Korea) ได้รับสมญานามว่า “ดินแดนแห่งความสงบยามเช้า” ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียมที่สืบทอดมายาวนานถึง 5,000 ปี (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล, 2555) เป็นประเทศที่มีการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐ โดยมีประธานาธิบดีเป็นผู้นำสูงสุด ดำรงตำแหน่งประมุขของรัฐ หัวหน้ารัฐบาล และเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด ซึ่งประมุขของประเทศคนปัจจุบัน คือ นายมุน แช-อิน (กรมเอเชียตะวันออก, 2561)

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ถือเป็นปัญหาสำคัญที่หลายประเทศประสบ ซึ่งมีรูปแบบการทุจริตคอร์รัปชันที่แตกต่างกันออกไป อาทิ การรับสินบนของข้าราชการเพื่อช่วยเหลือพ่อค้าในการหลีกเลี่ยงภาษี การปกปิดทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือการซื้อเสียงเลือกตั้งของนักการเมือง ฯลฯ ในส่วนของผู้กระทำความผิด อาจเป็นการกระทำของข้าราชการการเมือง ข้าราชการประจำ หรืออาจมีเอกชนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งผลกระทบจากการทุจริตคอร์รัปชัน อาจถือได้ว่าเป็นการสร้าง ความเสียหายต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศค่อนข้างมาก ดังนั้น ในการบริหารงานของแต่ละประเทศจึงได้ตระหนักถึงผลเสียที่เกิดขึ้นจากเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน จึงมีการรณรงค์ให้มีการป้องกัน และขจัดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันกันอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เกิดการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติของตน

สำหรับประเทศเกาหลีใต้ก็ประสบปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเช่นเดียวกัน โดยในปี 2545 ได้มีการจัดตั้ง “คณะกรรมการอิสระต่อต้านคอร์รัปชันแห่งเกาหลีใต้” (Korea Independent Commission Against Corruption: KICAC) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า “คิแคค” ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการคอร์รัปชัน พ.ศ. 2544 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติมปี 2548 (สุภีร์ รัตนาคินทร์, 2549, น. 6) ต่อมา เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551 ได้เปลี่ยนชื่อมาเป็น “คณะกรรมการต่อต้านการทุจริตและสิทธิพลเมืองแห่งเกาหลีใต้” (Anti-Corruption and Civil Rights Commission of Korea: ACRC) (เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา และ อรอร ภูเจริญ, 2553, น. 4-2) ซึ่งเป็นการควมรวม 3 หน่วยงานเข้าไว้ด้วยกัน ได้แก่ 1) ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเกาหลีใต้ (The Ombudsman of Korea) 2) คณะกรรมการอิสระต่อต้านคอร์รัปชันแห่งเกาหลีใต้ และ 3) คณะกรรมการรับเรื่องอุทธรณ์การบริหารงาน (Administrative Appeals Commission) (“ACRC ก้าวใหญ่สู่การปกป้องสิทธิพลเมืองและสังคมที่มีความโปร่งใส,” 2012)

บททั่วไป

ประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออก มีพื้นที่ครอบคลุมส่วนใต้ของคาบสมุทรเกาหลี พรมแดนทางเหนือติดกับประเทศเกาหลีเหนือ ส่วนทางตะวันออกเฉียงใต้มีทะเลญี่ปุ่นและช่องแคบเกาหลีกั้นระหว่างประเทศญี่ปุ่น ประเทศเกาหลีใต้ในภาษาเกาหลี อ่านว่า “แดฮัน มินกุก” หรือเรียกสั้น ๆ ว่า “ฮันกุก” ซึ่งหมายถึง คนชาวฮันหรือคนเกาหลี และบางครั้งจะใช้ชื่อว่า “นัมฮัน” ซึ่งหมายถึง ชาวฮันทางใต้ ส่วนชาวเกาหลีเหนือจะเรียกเกาหลีใต้ว่า “นัมโซซอน” ซึ่งหมายถึง โซซอนใต้ (“Korea Facts,” 2016) มีพื้นที่ 99,601 ตารางกิโลเมตรหรือประมาณร้อยละ 45 ของพื้นที่คาบสมุทรเกาหลี (1 ใน 5 ของประเทศไทย) (“Country Profile เกาหลีใต้,” 2554) โดยมี “กรุงโซล” (Seoul Special Metropolitan) เป็นเมืองหลวง ถูกจัดเป็นเมืองที่ใหญ่ที่สุด และมีจำนวนประชากรอาศัยอยู่มากที่สุดของประเทศ นอกจากนั้นกระจายอาศัยอยู่รอบนอกของกรุงโซล เช่น มหานครปูซาน (Pusan) มหานครอินชอน (Inchon) มหานครแทกู (Taegu) มหานครแดจอน (Taejon) มหานครกวางจู (Kwangju) และมหานครอูลซาน (Ulsan) เป็นต้น (“Korea Facts,” 2016) ปัจจุบันประเทศเกาหลีใต้มีจำนวนประชากรประมาณ 51,283,126 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 6 มีนาคม 2562) (“South Korea Population (LIVE),” 2019) ชาวเกาหลีใต้มีอิสระในการนับถือศาสนา โดยมีประชากรที่นับถือศาสนา ร้อยละ 54 ของประชากรทั้งหมด ประกอบด้วย ศาสนาพุทธ ศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์ และคาทอลิก นอกจากนี้ ยังนับถือลัทธิขงจื้อที่มีอิทธิพลต่อขนบธรรมเนียมประเพณี และความคิดในสังคมเกาหลี (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล, 2555) มีภาษาเกาหลี เป็นภาษาราชการ (“ข้อมูลประเทศและเขตเศรษฐกิจ: เกาหลีใต้,” 2561) และมีตัวอักษรเป็นของตนเอง เรียกว่า “ฮันกิล” (สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล, 2555)

การเมืองการปกครอง

ประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีเป็นผู้นำสูงสุด ดำรงตำแหน่งประมุขของรัฐ หัวหน้ารัฐบาล และเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด มีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 1 นครพิเศษ 1 นครปกครองตนเองพิเศษ 6 เมืองมหานคร 8 จังหวัด และ 1 จังหวัดปกครองตนเองพิเศษ ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 1 การแบ่งเขตการปกครองของประเทศเกาหลีใต้

ประเภทเขตการปกครอง	รายชื่อ
นครพิเศษ (Special City)	กรุงโซล (Seoul Special Metropolitan)
นครปกครองตนเองพิเศษ (Self-Governing)	เซจง (Sejong)
มหานคร (Metropolitan)	1. ปูซาน (Pusan) 2. แทกู (Taegu) 3. อินชอน (Inchon) 4. แทจอน (Taejon) 5. กวางจู (Kwangju) 6. อุลซาน (Ulsan)
จังหวัด (Province หรือ Do)	1. คยองกี (Kyonggi) 2. คังวอน (Kangwon) 3. ชุงชองเหนือ (Chungchogbuk) 4. ชุงชองใต้ (Chungchognam) 5. ซอลลาเหนือ (Chollabuk) 6. ซอลลาใต้ (Chollanam) 7. คยองซังเหนือ (Kyongsangbuk) 8. คยองซังใต้ (Kyongsangnam)
จังหวัดปกครองตนเองพิเศษ (Self-Governing)	9. เกาะเชจู (Cheju)

หมายเหตุ: รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลจาก สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล

โครงสร้างการบริหารงานของประเทศเกาหลีใต้

ประเทศเกาหลีใต้ มีโครงสร้างการบริหารงานแบ่งออกเป็น 3 ฝ่าย คือ

ฝ่ายบริหาร มีประธานาธิบดี ซึ่งได้รับการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชนให้เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร หรือหัวหน้ารัฐบาล และเป็นผู้บัญชาการทหารสูงสุด อีกทั้งดำรงตำแหน่งเป็นประมุขของประเทศอีกด้วย เป็นผู้ที่มีอำนาจในการประกาศกฎอัยการศึก และมาตรการจำเป็นในยามฉุกเฉิน นอกจากนี้ ยังมีอำนาจที่จะเสนอร่างกฎหมายเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาได้ แต่ไม่มีอำนาจในการยุบสภา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี และไม่สามารถลงสมัครแข่งขันเป็นครั้งที่ 2 ได้ เพื่อเป็นการป้องกันการขยายอำนาจของ

ประธานาธิบดี ทั้งนี้ มีคณะรัฐมนตรี จำนวน 20 คน ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี 1 คน และรัฐมนตรีอื่นอีก 19 คน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดีผ่านความเห็นชอบจากรัฐสภา ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะเป็นผู้ช่วยประธานาธิบดีในด้านการบริหารประเทศ รวมทั้งมีอำนาจในการพิจารณานโยบายต่าง ๆ ของประเทศ และการเข้าร่วมประชุมรัฐสภา นอกจากนี้ ฝ่ายบริหารยังประกอบด้วย สภาที่ปรึกษาอาวุโส สภาความมั่นคงแห่งชาติ สภาที่ปรึกษาการรวมประเทศ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจแห่งชาติ คณะกรรมการวางแผนและงบประมาณ คณะกรรมการเกี่ยวกับสิทธิสตรี สภาที่ปรึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะกรรมการเกี่ยวกับธุรกิจขนาดกลางและขนาดเล็ก คณะกรรมการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐบาล และสำนักข่าวกรองแห่งชาติ โดยประธานของคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่ได้กล่าวมาได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดี ทั้งนี้ หน่วยงานเหล่านี้ยังทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำต่อคณะรัฐบาลด้วย

ฝ่ายนิติบัญญัติ ตามรัฐธรรมนูญของประเทศเกาหลีใต้กำหนดให้รัฐสภาแห่งชาติ (National Assembly) เป็นผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งรัฐสภาของเกาหลีใต้เป็นรูปแบบสภาเดี่ยว ประกอบด้วย สมาชิก จำนวน 300 คน โดยสมาชิก จำนวน 246 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน และสมาชิกที่เหลือ จำนวน 54 คน มาจากการแต่งตั้งโดยจัดสรรตามสัดส่วนของพรรคการเมืองที่ได้รับเลือกตั้ง สมาชิกรัฐสภาแห่งชาติ มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี โดยสภาจะเลือกประธานรัฐสภา (Speaker) และรองประธานรัฐสภา (Vice-Speaker) จำนวน 2 คน โดยประธานรัฐสภา และรองประธานรัฐสภานั้น มีวาระในการดำรงตำแหน่งคราวละ 2 ปี ซึ่งรัฐสภาชุดปัจจุบัน คือ สมัยที่ 20 มีนายชอง เซ กยุน เป็นประธานรัฐสภา โดยเข้ารับตำแหน่ง เมื่อวันที่ 16 มิถุนายน 2559 เป็นสมาชิกรัฐสภาสังกัดพรรค Minjoo Party (พรรคฝ่ายค้าน) และมีรองประธานรัฐสภาจำนวน 2 คน ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกรัฐสภาจากพรรคฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน อย่างละ 1 คน อย่างไรก็ตามผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองของเกาหลีใต้กำหนดให้สมาชิกรัฐสภาที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งประธานรัฐสภาหรือรองประธานรัฐสภา จำเป็นต้องถอนตัวออกจากการสังกัดพรรคการเมืองเป็นการชั่วคราว ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้น โดยฝ่ายนิติบัญญัติสามารถถอดถอนนายกรัฐมนตรีและประธานาธิบดีได้ หากสมาชิกรัฐสภา 1 ใน 3 เสนอขอและสมาชิกสภาข้างมากเห็นชอบตามเสนอ ซึ่งในกรณีการถอดถอนประธานาธิบดีนั้น ต้องเสนอโดยเสียงข้างมากและมีสมาชิกสภา 2 ใน 3 ให้ความเห็นชอบ

ฝ่ายตุลาการ ศาลของประเทศเกาหลีใต้ ประกอบด้วย 1) ศาลชั้นต้น 2) ศาลอุทธรณ์ และ 3) ศาลฎีกา ส่วนที่มาของประธานศาลฎีกาได้รับการแต่งตั้งจากประธานาธิบดีด้วยความเห็นชอบจากรัฐสภา ในการพิจารณาของศาลกำหนดให้เปิดเผยแก่สาธารณชนได้ ยกเว้นในกรณีที่เห็นว่าจะเป็นการกระทบต่อความมั่นคงของชาติ หรือเป็นเรื่องที่จะสร้างปัญหาในด้านความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นภัยต่อขวัญของประชาชน ซึ่งคำพิพากษาจำเป็นต้องปิดเป็นความลับ นอกจากนี้ ยังมีศาลรัฐธรรมนูญ ทำหน้าที่ในการพิทักษ์รัฐธรรมนูญ โดยให้ความคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชน และมีอำนาจในการพิจารณาว่ากฎหมายฉบับใดขัดต่อรัฐธรรมนูญให้ถือเป็นโมฆะ (โดยมีขั้นตอนการดำเนินการเริ่มจากศาลรัฐธรรมนูญได้รับการร้องขอจากศาลชั้นต้นหรือจากกลุ่มบุคคลที่ส่งข้อร้องเรียนและได้รับการพิจารณาจากศาลชั้นต้นให้พิจารณากฎหมายดังกล่าว) รวมทั้งยังเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ตัดสินความถูกต้องทางกฎหมายของการดำเนินกระบวนการถอดถอน

เจ้าหน้าที่ระดับสูงของรัฐ ได้แก่ ประธานาธิบดี นายกรัฐมนตรี และผู้พิพากษา และมีอำนาจในการสั่งยุบพรรคการเมืองตามข้อเสนอของฝ่ายบริหาร หากพบว่า พรรคการเมืองดังกล่าวดำเนินกิจกรรมที่ผิดกฎหมาย (นิตินันท์ ประจบเหมาะ, 2547, น. 20-21)

ความเป็นมาของการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ประเทศเกาหลีใต้เป็นอีกประเทศหนึ่งที่ได้รับการยอมรับในเรื่องการต่อต้านและปราบปรามการทุจริต เพราะสังคมของเกาหลีใต้ได้ตระหนักถึงปัญหานี้มาก จนกระทั่งได้มีการผลักดันให้เกิดหน่วยงานที่ต่อต้านการทุจริตขึ้นโดยตรง ในขณะที่เดียวกันก็ได้มีการดำเนินการในการต่อต้านการทุจริตอย่างจริงจังจนทำให้ผู้บริหารระดับสูงของประเทศหรือผู้บริหารระดับสูงของหน่วยงานธุรกิจใหญ่ ๆ ถูกนำตัวมาดำเนินคดีและถูกจำคุก ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนที่ทำให้ประเทศที่ประสบปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันมากประเทศหนึ่ง สามารถเปลี่ยนเป็นประเทศที่ประสบความสำเร็จ และได้รับการยอมรับในการต่อต้านการทุจริต ทั้งนี้ เพราะได้มีการแสดงให้เห็นว่าไม่ว่าจะเป็นใครและมีตำแหน่งระดับใด หากกระทำการทุจริตก็สามารถถูกลงโทษได้ ซึ่งที่ผ่านมาประเทศเกาหลีใต้ได้ชื่อว่า “เป็นประเทศที่มีระดับการคอร์รัปชันที่ค่อนข้างสูง” และหลายฝ่ายมองว่า ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ประเทศเกาหลีใต้ประสบกับวิกฤตเศรษฐกิจในปี 2540 ภายหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจ ประเทศเกาหลีใต้ได้ดำเนินการปฏิรูประบบการบริหารจัดการภาครัฐอย่างกว้างขวาง และปัญหาเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันเป็นอีกด้านหนึ่งที่เป็นเป้าหมายของการปฏิรูป โดยในเดือนกรกฎาคม 2544 ประเทศเกาหลีใต้ได้ออกกฎหมายการต่อต้านการคอร์รัปชันขึ้นมาเป็นครั้งแรก หลังจากองค์กรพัฒนาเอกชนพยายามผลักดันมาเกือบ 10 ปี และในเดือนมกราคม 2545 ภายใต้อำนาจของกฎหมายดังกล่าว ประเทศเกาหลีใต้ได้จัดตั้งหน่วยงานหลักที่จะทำหน้าที่ในการต่อต้านการคอร์รัปชันขึ้น นั่นคือ “คณะกรรมการอิสระต่อต้านคอร์รัปชันแห่งเกาหลีใต้” (Korea Independent Commission Against Corruption: KICAC)

ภายหลังจากที่ประเทศเกาหลีใต้ผลักดันการปฏิรูประบบราชการและออกกฎหมายต่อต้านการคอร์รัปชันได้ส่งผลทำให้สถานการณ์คอร์รัปชันในประเทศเกาหลีใต้คลี่คลายไปในทางที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยหากพิจารณาจากดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) พบว่า ภาพลักษณ์ด้านคอร์รัปชันของประเทศเกาหลีใต้ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญจากเดิมในปี 1999 (พ.ศ. 2542) คะแนนอยู่ที่ 3.8 เพิ่มขึ้นเป็น 5.1 ในปี 2006 (พ.ศ. 2549) การทุจริตคอร์รัปชันในประเทศเกาหลีใต้นั้นอาจกล่าวได้ว่า เกิดขึ้นนับตั้งแต่แรกก่อตั้งประเทศในปี 1948 (พ.ศ. 2491) โดยครั้งนั้นหลังจากได้รับเอกราชจากประเทศญี่ปุ่น มีการยึดทรัพย์สินและโรงงานของญี่ปุ่นมาเป็นของรัฐ โดยมีเฉพาะนักธุรกิจที่มีเส้นสายกับนักการเมืองเท่านั้นที่จะสามารถซื้อทรัพย์สินดังกล่าวมาได้ ในราคาถูก และนักธุรกิจเหล่านี้ส่วนมากได้พัฒนากลายเป็นธุรกิจขนาดใหญ่ในชื่อของ “แจบอล” (chaebol) ซึ่งมีกรณีตัวอย่างที่สำคัญ คือ มีนักธุรกิจรายหนึ่ง ในช่วงทศวรรษที่ 1950 ได้เปิดธุรกิจโรงสีข้าวต่อมาได้เป็นเจ้าของโรงงานน้ำตาล และโรงงานทอผ้า (ซึ่งเคยเป็นโรงงานของญี่ปุ่นมาก่อน) และเริ่มสั่งสมความมั่งคั่งเรื่อยมา หน่วยงานหลายฝ่ายชี้ให้เห็นว่า ความร่ำรวยของนักธุรกิจคนดังกล่าว ได้มาจากการที่มีเครือข่ายกับนักการเมือง เห็นได้จากกรณีที่เป็นผู้บริจาคสำคัญให้กับพรรคเสรีนิยมเป็นเงินกว่า 64 ล้านบาท ความสัมพันธ์ระหว่างภาคธุรกิจเอกชน และรัฐในประเทศเกาหลีใต้ได้พัฒนาไปในลักษณะของ “ความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์”

ในช่วงที่ประเทศเกาหลีใต้อยู่ภายใต้การปกครองโดยเผด็จการทหาร นับตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960-1980 ในช่วงนี้ Jon Moran (1999) นักวิจัยได้ชี้ให้เห็นว่าการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศเกาหลีใต้กลายเป็น “การคอร์รัปชันในระดับชาติ” (nationalized corruption) การคอร์รัปชันในช่วงเวลานี้ดำเนินควบคู่ไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในเชิงโครงสร้างที่ส่งผลให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน คือ การที่รัฐบาลเป็นผู้ผูกขาดการเข้าถึงทรัพยากรแทบทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าถึงแหล่งเงินทุน ซึ่งสถาบันการเงินทุกแห่งในขณะนั้นเป็นของรัฐ ดังนั้น ในการที่ภาคธุรกิจเอกชนจะทำธุรกิจจำเป็นต้องเข้าหารัฐเพื่อขอรับการสนับสนุน และการปกป้องเพื่อให้สามารถดำเนินธุรกิจได้อย่างราบรื่น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากรณี “เส้นสาย” กับรัฐบาลจะเป็นสิ่งสำคัญในการเข้าถึงแหล่งทรัพยากร ขณะเดียวกัน รัฐบาลได้ตั้งเงื่อนไขในการขอรับการสนับสนุนด้วยเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการตั้ง “เป้าหมายการส่งออก” ซึ่งรัฐบาลจะมีการตรวจสอบรายเดือนถึงผลงานการส่งออกของภาคเอกชน ด้วยเหตุนี้ แม้ว่าจะมีการทุจริตคอร์รัปชัน แต่เศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ก็ยังสามารถพัฒนาก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตาม ด้วยวิธีการพัฒนาเศรษฐกิจแบบ “คัดเลือกผู้ชนะ” (picking winners) ได้ส่งผลทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ถูกผูกขาดโดยกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ (แจบอล-Chaebol) เพียงไม่กี่กลุ่มที่มีเส้นสาย และสามารถทำตามเงื่อนไขที่รัฐบาลตั้งไว้ได้ ต่อมาเมื่อเศรษฐกิจของประเทศเกาหลีใต้ได้มีการพัฒนาไประดับหนึ่ง แจบอลเริ่มเป็นอิสระจากการพึ่งพาทรัพยากรของรัฐมากขึ้น ในขณะเดียวกันรัฐบาลถูกแรงกดดันจากต่างชาติ ให้เปิดเสรีหรือลดทอนกฎเกณฑ์มากขึ้น แนวโน้มที่เกิดขึ้น คือ การที่แจบอลพยายามเข้าไปถือครองหุ้นในสถาบันการเงิน ในขณะที่รัฐบาลเปิดเสรีในด้านต่าง ๆ มากขึ้น รัฐบาลเกาหลีใต้กลับขาดการพัฒนาใกล้เคียงกับการดำเนินธุรกิจของแจบอล ทำให้แจบอลสามารถครอบครองสถาบันการเงิน และมีการกักเงินมาลงทุนที่เกินขนาด เห็นได้จากในช่วงวิกฤตสัดส่วนหนี้ต่อสินทรัพย์ของแจบอลที่ใหญ่ที่สุด 30 อันดับแรกของประเทศเกาหลีใต้ ในช่วงก่อนวิกฤตเพิ่มสูงขึ้นเป็นร้อยละ 51.9 จนกลายเป็นสาเหตุสำคัญที่นำมาซึ่งวิกฤตเศรษฐกิจในปี 1997

พัฒนาการของการต่อต้านคอร์รัปชันในประเทศเกาหลีใต้เริ่มตั้งแต่ทศวรรษที่ 1960 ในสมัยประธานาธิบดี Park Chung-hee ด้วยการออกกฎหมายเกี่ยวกับ “ผู้ร่ำรวยผิดปกติ” (Illicit Wealth Accumulation Law) โดยสามารถจับกุมและยึดทรัพย์นักธุรกิจในช่วงแรก ก่อนที่ประธานาธิบดี Park Chung-hee จะยอมลดค่าปรับและปล่อยนักธุรกิจจากการจับกุม หากนักธุรกิจยอมที่จะให้การสนับสนุนและทำตามรัฐบาลทหาร ในขณะเดียวกันได้ออกกฎหมาย Political Purification Law และจับกุมนักการเมือง ข้าราชการ และนายทหารหลายหมื่นคนในข้อหาคอร์รัปชัน ในสมัยต่อ ๆ มา ไม่ว่าจะเป็นประธานาธิบดี Chun Doo-Hwan หรือประธานาธิบดี Roh Tae-woo หรือประธานาธิบดี Kim Young-sam ต่างก็ได้ดำเนินนโยบายในลักษณะเดียวกันนี้ อย่างไรก็ตาม นโยบายดังกล่าว มีวัตถุประสงค์แอบแฝงในการที่จะกำจัด “ศัตรูทางการเมือง” และบังคับให้กลุ่มผู้สนับสนุนอำนาจเก่ายอม ในขณะที่รัฐบาลที่ดำเนินนโยบายปราบปรามคอร์รัปชัน กลับดำเนินการที่เข้าข่ายคอร์รัปชันเอง ด้วยเหตุนี้ ที่ผ่านมากการดำเนินการตามนโยบายปราบปรามคอร์รัปชันของประเทศเกาหลีใต้ จึงไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ในช่วงต้นทศวรรษที่ 1990 มีการผลักดันนโยบายปราบปรามคอร์รัปชันในประเทศเกาหลีใต้ขึ้น สืบเนื่องจากการผลักดันของภาคประชาสังคม หรือองค์กรที่มีบทบาทสำคัญ ได้แก่

เครือข่ายพลเมืองเพื่อความยุติธรรมทางเศรษฐกิจ (Citizen's Coalition for Economic Justice: CCEJ) และเครือข่ายประชาชนสมานฉันท์เพื่อประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (People's Solidarity for Participatory Democracy: PSPD) โดย 2 องค์กรหลักนี้ได้ร่วมกันจัดตั้งเครือข่ายพันธมิตรประชาชนเพื่อการต่อต้านคอร์รัปชัน (Citizen's Coalition for Anti-corruption) และศูนย์กลางสังคมที่มีความโปร่งใส (Center for Transparency Society) ในการผลักดันทำให้เกิดการปฏิรูปตามหลายประการไม่ว่าจะเป็นความโปร่งใสในระบบการเงิน จากการผลักดันให้เปิดเผยชื่อเจ้าของบัญชีในการทำธุรกรรมทางการเงิน (Real name financial transaction system) การปฏิรูปแจบอล การปฏิรูประบบราชการ การปฏิรูปการเมือง การผลักดันกฎหมายต่อต้านคอร์รัปชัน การผลักดันกฎหมายต่อต้านการฟอกเงิน รวมทั้งการก่อตั้ง Transparency International ในประเทศเกาหลีใต้ อีกด้วย

ด้วยความพยายามในการผลักดันการต่อต้านคอร์รัปชันให้กลายมาเป็น “วาระแห่งชาติ” ร่วมกันของ ภาครัฐ และภาคประชาสังคม ภายหลังจากวิกฤตเศรษฐกิจในปี 1997 เมื่อประธานาธิบดี Kim Dae-Jung ขึ้นสู่อำนาจ และได้แต่งตั้งคณะกรรมการประจำสำนักประธานาธิบดีว่าด้วยการต่อต้านคอร์รัปชัน (Presidential Commission on Anti-Corruption) และคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนพิเศษเกี่ยวกับการคอร์รัปชัน (Special Investigation Committee for Corruption) ขึ้น ในปี 1999 ในขณะเดียวกันองค์กรภาคประชาสังคม ได้จัดตั้งเครือข่ายการต่อต้านคอร์รัปชันในประเทศเกาหลีใต้ (Anti-corruption Network in Korea) ขึ้น ในช่วงเวลาไล่เลี่ยกันในปี 1999 กลายเป็น Transparency International ทั้งคณะกรรมการประจำ สำนักประธานาธิบดีว่าด้วยการต่อต้านคอร์รัปชัน และเครือข่ายการต่อต้านคอร์รัปชันได้ทำงานร่วมกัน ในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ระดับสูง รวมทั้งผลักดันแนวทางในการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในอนาคต และนำไปสู่การออกกฎหมายการต่อต้านการคอร์รัปชัน ในเดือนกรกฎาคม ปี 2001 ในที่สุด (เอก ตังทรัพย์วัฒนา และ อรอร ภูเจริญ, 2553, น. 4-1-4-5)

จะเห็นได้ว่า การทุจริตคอร์รัปชันในประเทศเกาหลีใต้นั้น โดยทั่วไปอาจแบ่งการทุจริตออกเป็น 2 ด้าน (วีรพงษ์ บุญญาภาส และคณะ, 2546, น. 94-97) ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 2 ประเด็นการทุจริต บุคคลที่เกี่ยวข้อง และสาเหตุของปัญหา

ประเด็นการทุจริต	บุคคลที่เกี่ยวข้อง	สาเหตุของปัญหา
การทุจริตทางการเมือง (Political Corruption)	เจ้าหน้าที่รัฐระดับสูง ที่ใช้อำนาจของตนในทางมิชอบด้วยกฎหมายกระทำการทุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนตัว	1. เนื่องจากรัฐบาลมีบทบาทเป็นผู้นำในตลาดขนาดเล็กด้วยการรับเอานโยบายการพัฒนาทางเศรษฐกิจไปปฏิบัติโดยผ่านการจัดสรรทรัพยากรที่มีอย่างจำกัด จึงทำให้รัฐบาลและภาคการเมืองมีอิทธิพลอย่างมากต่อองค์กรธุรกิจและเศรษฐกิจ ส่งผลให้วงจรการทุจริตที่ร้ายแรงมักเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการเมืองและภาคธุรกิจ 2. สภาพทางการเมืองไม่ประสบความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เนื่องมาจากในช่วงแรกของยุคสมัยใหม่ของประเทศ มาจากการเปลี่ยนแปลงไปสู่ความทันสมัยโดยอาศัย

ประเด็นการทุจริต	บุคคลที่เกี่ยวข้อง	สาเหตุของปัญหา
		<p>อำนาจจากต่างชาติมิใช่ประชาชน ประชาชนส่วนใหญ่จึงยังสงสัยเกี่ยวกับความชอบธรรมของอำนาจทางการเมืองนั้นเอง นอกจากนี้ การถ่วงดุลอำนาจระหว่างรัฐบาลและพรรคฝ่ายค้านนั้น มีขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ฝ่ายรัฐบาลเพียงฝ่ายเดียว นักการเมืองจึงพร้อมที่จะปฏิรูปและพร้อมที่จะต่อต้านเสียเอง เพื่อรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างภาคธุรกิจและภาคการเมือง</p> <p>3. วัฒนธรรมทางการเมืองยังคงใช้ระบบกดขี่ หลงใหลในอำนาจ โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐบาลมากกว่าประโยชน์สาธารณะ ดำเนินการตามหลักการรวมศูนย์กลางแห่งอำนาจเบ็ดเสร็จ การปกครองอย่างใกล้ชิด การใช้อำนาจแบบพ่อปกครองลูก รวมทั้งแนวความคิดเรื่องระบบอุปถัมภ์และความคุ้นเคย ล้วนแต่เป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่เอื้อต่อการทุจริตของเจ้าหน้าที่ระดับสูง</p> <p>4. สถาบันทางเศรษฐกิจและการเมืองเป็นปัจจัยหลักที่อยู่เบื้องหลังการทุจริตทางการเมือง คือ ต้องการที่จะหาเงินเพื่อนำไปใช้ในกิจกรรมทางการเมือง นักการเมืองจึงต้องขอเงินจากองค์กรธุรกิจต่าง ๆ และมีการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์เป็นพิเศษต่อองค์กรธุรกิจผู้อุปถัมภ์เหล่านั้น ทำให้เกิดการค้ำสิทธิและผลประโยชน์เป็นพิเศษต่อองค์กรธุรกิจผู้อุปถัมภ์เหล่านั้น ทำให้เกิดการค้ำสิทธิและผลประโยชน์ในระหว่างกระบวนการหาเงินดังกล่าว และยิ่งไปกว่านั้น การรวมอำนาจและความเปราะบางของโครงสร้างตลาดและการจัดจำหน่าย ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของเศรษฐกิจแบบตลาดเสรีก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน</p> <p>5. ประวัติศาสตร์ทางการเมืองพบว่า มีการดำเนินการพัฒนาประเทศอย่างรวดเร็วในช่วงต้นศตวรรษที่ 20 จากการครอบครองของประเทศญี่ปุ่น ปัจจัยมากมายได้ทำให้เกิดการทุจริตทางการเมืองและที่สำคัญการสูญเสียการปกครองแบบประชาธิปไตย และยอมจำนนต่อการปกครองแบบทหาร ซึ่งนำไปสู่การทุจริตที่เกี่ยวกับการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่รัฐในระดับสูง</p>
การทุจริตทางปกครอง (Administrative Corruption)	เจ้าหน้าที่รัฐที่ใช้อำนาจของตนในทางมิชอบ กระทำการทุจริต	1. เกิดจากความไม่สมดุลทางข้อมูลข่าวสาร เพราะเจ้าหน้าที่รัฐมีอำนาจควบคุมข้อมูลข่าวสารเหนือประชาชนทั่วไป คือ มีการรับรู้ข้อมูลเพียงฝ่ายเดียว จึงทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันเพิ่มมากขึ้น

ประเด็นการทุจริต	บุคคลที่เกี่ยวข้อง	สาเหตุของปัญหา
	<p>ต่อตำแหน่งหน้าที่หรือใช้อิทธิพลไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อบรรลุประโยชน์ของตนมักเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางการเงินหรือการจำกัดเสรีภาพของประชาชนเนื่องจากภาคปกครองนี้มีการหาประโยชน์จากการผูกขาดการให้บริการมากกว่าภาคอื่น ๆ</p>	<p>และอาจมีการใช้อำนาจใช้ดุลพินิจอย่างมากแก่เจ้าหน้าที่ทางปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการรับเงิน หรือการจำกัดเสรีภาพของประชาชน</p> <p>2. การแทรกแซงตลาดของรัฐบาลนั้น ไม่มีประสิทธิภาพ การทุจริตทางปกครองจึงเกิดขึ้น เมื่อเจ้าหน้าที่รัฐรับสินบนเพื่อกระทำการทุจริตในหน้าที่ของตน โดยการใช้อำนาจที่มีอยู่เหนือตลาดที่มั่นคง</p> <p>3. เนื่องจากอัตราเงินเดือนของเจ้าหน้าที่รัฐไม่สูงมาก และไม่มี การเปลี่ยนแปลง จึงนำไปสู่การปฏิบัติหน้าที่เพื่อหาประโยชน์ส่วนตัว</p> <p>4. ระบบการควบคุมการทุจริตภายในองค์กรยังมีไม่เพียงพอ การรายงานการทุจริตภายในองค์กรโดยฝ่ายบริหารภาครัฐ และสมาชิกภายในองค์กรยังมีไม่มาก</p> <p>5. เป้าหมายในการปฏิบัติงานและการประเมินผลของภาครัฐ ยังคลุมเครือ ในขณะที่ภาคเอกชนมีเป้าหมายเรื่องผลกำไร และการประเมินผลที่ชัดเจน</p> <p>6. เจ้าหน้าที่รัฐยังมีความลำเอียงในการคัดเลือกบุคคลเข้ารับตำแหน่ง เนื่องจากไม่สามารถสร้างมาตรฐานทางศีลธรรมและแนวปฏิบัติที่เป็นธรรมได้</p> <p>7. ระดับสมดุลงของความอดทนต่อการกระทำการทุจริตมีค่อนข้างสูง (หมายถึง ประชาชนสามารถอดทนหรือยินยอมต่อการทุจริตได้มาก)</p> <p>8. การเติบโตอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยีสารสนเทศ ก่อให้เกิดแนวโน้มในการทุจริตทางปกครองมากขึ้น ทำให้กระบวนการสอดส่อง และการกำกับดูแลมีความยากลำบากยิ่งขึ้น</p>

หมายเหตุ: รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลจาก วีรพงษ์ บุญโยธาส และคณะ, 2546, น. 94-97

จากสาเหตุของการทุจริตที่เกิดขึ้นทั้ง 2 ประเด็น ทำให้เกิดความต้องการองค์กรป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่มีหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายและนโยบายการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ และตระหนักมากขึ้นเรื่อย ๆ จนกระทั่งได้มีการตรากฎหมายต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Act) ขึ้นเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม ค.ศ. 2001 โดยเป็นกฎหมายฉบับที่ 6494 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 25 มกราคม ค.ศ. 2002 เป็นต้นไป โดยกฎหมายต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Act) มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้เกิดการสร้างสภาพสังคมที่แข็งแกร่งเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันด้วยการป้องกันและการกำกับดูแลการทุจริตคอร์รัปชันอย่างมีประสิทธิภาพ

หากดูเรื่องภาพลักษณ์ความโปร่งใสของประเทศเกาหลีใต้ ตั้งแต่ปี 2538-2561 จะมีค่าคะแนนดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index) ปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3 ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศเกาหลีใต้ ตั้งแต่ปี 2538-2561

ปี	คะแนน	จำนวนประเทศ	อันดับ
2538	4.29 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	41	27
2539	5.02 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	54	27
2540	4.29 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	52	34
2541	4.20 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	85	43
2542	3.80 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	98	50
2543	4.00 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	90	48
2544	4.20 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	91	42
2545	4.50 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	102	40
2546	4.30 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	133	50
2547	4.50 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	146	47
2548	5.00 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	159	40
2549	5.10 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	163	42
2550	5.10 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	179	43
2551	5.60 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	180	40
2552	5.50 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	180	39
2553	5.40 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	178	39
2554	5.40 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	183	43
2555	56 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	176	45
2556	55 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	177	46
2557	55 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	175	43
2558	56 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	168	37
2559	53 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	176	52
2560	54 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	180	51
2561	57 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	180	45

หมายเหตุ: รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลจากเว็บไซต์ Transparency International

จะเห็นได้ว่า ประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่มีความพยายามอย่างมากในเรื่องการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เห็นได้จากดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) อยู่ในระดับคะแนนที่เกินร้อยละ 50 (ปี 2548-2561) มาตลอด และมีอันดับไม่เกิน 55 อันดับของโลก ส่งผลให้ประเทศเกาหลีใต้ได้คะแนนภาพลักษณ์การทุจริตหรือมีความโปร่งใสในระดับกลาง ๆ มาโดยตลอด และในปี 2561 ที่ผ่านมา อันดับการทุจริตคอร์รัปชันเพิ่มขึ้นมาอยู่ในอันดับ 45 ของโลก โดยมีความก้าวหน้าเป็นอย่างมาก มีคะแนนเพิ่มขึ้น 3 คะแนน เมื่อเทียบกับปี 2560 เพิ่มขึ้นเป็น 57 คะแนน ถึงแม้ประเทศเกาหลีใต้จะไม่ได้ติดอันดับต้น ๆ ในเรื่องของการต่อต้านการทุจริตของภูมิภาคตามการจัดลำดับของ Transparency International (TI) แต่ก็ได้รับการยอมรับว่าเป็นประเทศที่มีความเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว และมีความจริงจังในการต่อต้านการทุจริต ซึ่งก็เป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจในการศึกษาเปรียบเทียบกับอีกประเทศหนึ่ง โดยที่ประเทศเกาหลีใต้สามารถพัฒนาสถานการณ์ด้านการคอร์รัปชันได้ค่อนข้างรวดเร็ว อีกทั้งยังมีพื้นฐานหรือพัฒนาการด้านคอร์รัปชันที่คล้ายคลึงกับประเทศไทย ทำให้เป็นที่น่าสนใจถึงการทำงานขององค์กรต่อต้านคอร์รัปชันในประเทศเกาหลีใต้ รวมทั้งปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ ที่นำไปสู่ความสำเร็จดังกล่าว จากประสบการณ์และแนวทางการบริหารจัดการของประเทศเกาหลีใต้ จึงมีความน่าสนใจเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาเพื่อที่จะเป็นแบบอย่างให้กับประเทศไทยในการขจัดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยงานปราบปรามการทุจริต

หน่วยงานปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศเกาหลีใต้แต่เดิมมีชื่อว่า “คณะกรรมการอิสระต่อต้านคอร์รัปชันแห่งเกาหลีใต้” (Korea Independent Commission Against Corruption: KICAC) หรือเรียกย่อ ๆ ว่า “คิแคค” (มีหน้าที่และโครงสร้างคล้าย ๆ กับ ICAC ของเขตบริหารพิเศษฮ่องกง ซึ่งสามารถปราบปรามคอร์รัปชันได้เป็นอย่างดีและหลาย ๆ ประเทศได้นำรูปแบบองค์กรและรูปแบบการทำงานไปเป็นต้นแบบ) ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยจัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการคอร์รัปชัน พ.ศ. 2544 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ปี 2548 (สุภีร์ รัตนนาคินทร์, 2549, น. 6) โดย KICAC ได้จัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 25 มกราคม ค.ศ. 2002 (พ.ศ. 2545) คณะกรรมการ KICAC ประกอบด้วยประธานกรรมการ (มีตำแหน่งเทียบเท่าระดับรัฐมนตรี) แต่งตั้งโดยประธานาธิบดี และกรรมการรวม 9 คน โดยคัดเลือกมาจากรัฐสภาแห่งชาติ 3 คน จากที่ประชุมศาลสูงสุด 3 คน และจากประธานาธิบดี 3 คน มีวาระการดำรงตำแหน่ง 3 ปี และสามารถได้รับการแต่งตั้งเข้ามาใหม่ได้อีกหนึ่งวาระ (นิติพันธุ์ ประจวบเหมาะ, 2548, น. 28) สิ่งสำคัญ คือ คณะกรรมการจะไม่สามารถถูก “ปลด” หรือ “ส่งย้าย” ได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่รับรองการทำงานของ KICAC (เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา และ อรอร ภูเจริญ, 2553, น. 4-8) โดยคณะกรรมการแต่ละคนจะมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่อย่างเหมาะสม (วีรพงษ์ บุญโญภาส และคณะ, 2546, น. 97-98) มีเลขาธิการคณะกรรมการ KICAC เป็นหนึ่งใน Standing Commissioner เป็นผู้ดูแลด้านการบริหารและงานธุรการ (นิติพันธุ์ ประจวบเหมาะ, 2548, น. 29)

ปัจจุบัน “คณะกรรมการอิสระต่อต้านคอร์รัปชันแห่งเกาหลีใต้” ได้ถูกปรับให้รวมกับผู้ตรวจการรัฐสภาแห่งเกาหลีใต้ (The Ombudsman of Korea) และคณะกรรมการรับเรื่องอุทธรณ์การบริหารงาน (Administrative

Appeals Commission) แล้วเปลี่ยนชื่อมาเป็น “คณะกรรมการต่อต้านการทุจริตและสิทธิพลเมืองแห่งเกาหลีใต้” (Anti-Corruption and Civil Rights Commission of Korea: ACRC) เมื่อวันที่ 29 กุมภาพันธ์ 2551 (เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา และ อรอร ภูเจริญ, 2553, น. 4-2) เหตุผลสำคัญที่รวม 3 หน่วยงานเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นการควบคุมสิทธิพลเมืองให้มีประสิทธิภาพไว้ในหน่วยงานเดียว รวมถึงหน้าที่ของทั้ง 3 หน่วยงาน เข้าไว้ด้วยกัน เช่น การรักษาสีทิสส่วนบุคคลของประชาชน การทำให้มีความสุจริตและมีคุณธรรมระดับชาติดีขึ้น และการอุทธรณ์ข้อพิพาททางการบริหารงาน เป็นต้น (“ACRC ก้าวใหญ่สู่การปกป้องสิทธิพลเมืองและสังคมที่มีความโปร่งใส,” 2012)

ภาพที่ 1 ตราสัญลักษณ์หน่วยงาน ACRC

ที่มา: <http://www.businesscloudnews.com/2014/05/19/south-koreas-acrc-partners-with-ibm-on-cloud-based-mainframe/>

ทั้งนี้ ACRC มีการกำหนดพันธกิจและวิสัยทัศน์ ปรากฏตามรูปภาพ ดังนี้

ภาพที่ 2 แผนภาพพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสำนักงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตและสิทธิพลเมืองแห่งเกาหลีใต้

ที่มา: <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchList&menuId=020116>

สำนักงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตและสิทธิพลเมืองแห่งเกาหลีใต้ ปัจจุบันตั้งอยู่ ณ Government Complex-Sejong, 20, Doum 5-ro, Sejong, 339-012, Republic of Korea (“Contact Us,” 2016)

โครงสร้างองค์กร

สำนักงาน KICAC ก่อนถูกควบรวมเป็น ACRC ประกอบด้วย 2 สำนัก ได้แก่ 1) สำนักความร่วมมือและประชาสัมพันธ์ 2) สำนักรับเรื่องร้องเรียน และ 15 กอง ได้แก่ (1) ฝ่ายกฎหมายและตรวจสอบ (2) ที่ปรึกษาบริหารงานองค์กร (3) สถาบันพัฒนาบุคลากร (4) พัฒนาบุคลากร 1 (5) พัฒนาบุคลากร 2 (6) นโยบายและแผน (7) นโยบายและประเมิน (8) สารสนเทศและข้อมูล (9) การศึกษาให้ความรู้และความร่วมมือ (10) ต่างประเทศและเครือข่าย NGOs (11) กองตรวจสอบ 1 (12) กองตรวจสอบ 2 (13) กองวางแผนตรวจสอบ (14) กองเงินสินบนตอบแทน และ (15) กองรับเรื่อง (นิติพันธุ์ ประจวบเหมาะ, 2548, น. 29) ส่วนที่มาของ KICAC ได้กำหนดคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้ (เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา และ อรอร ภูเจริญ, 2553, น. 4-8)

1. เคยดำรงตำแหน่งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือสูงกว่านั้นมาเป็นระยะเวลา 8 ปีขึ้นไป
ในสถาบันการศึกษา

2. เคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา อัยการ หรือทนายความ และมีประสบการณ์มากกว่า 10 ปีขึ้นไป

3. เคยเป็นข้าราชการในระดับ 3 หรือสูงกว่านั้น เป็นระยะเวลา 5 ปี หรือมากกว่านั้น

4. บุคคลที่มีผลงานหรือประสบการณ์อันเป็นที่ยอมรับเทียบเท่ากับคุณสมบัติ 3 ประการข้างต้น
หรือเป็นบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อโดยองค์กรพัฒนาเอกชน

5. ไม่ได้เป็นพลเมืองของประเทศเกาหลีใต้

6. ถูกให้ออกจากราชการ หรือถูกศาลตัดสินให้จำคุกในคดีอาญา

7. เป็นสมาชิกพรรคการเมือง

8. จะลงรับสมัครเลือกตั้ง

9. สุขภาพที่อาจมีอุปสรรคทั้งกายภาพและทางจิตใจที่จะทำงาน

สำหรับที่มาของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของเกาหลีใต้นั้น จะมีรูปแบบการแสวงหาผู้ดำรงตำแหน่งขององค์กรดังกล่าวมาจากฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการทำหน้าที่ในการสรรหา โดยมีรายละเอียด ดังนี้ (ปัญญา อุดชาชน, ม.ป.ป.)

1. กระบวนการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ตามพระราชบัญญัติต่อต้านการทุจริต พ.ศ. 2544 (The Anti-Corruption Act 2001) บัญญัติให้มีการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จำนวน 9 คน โดยกำหนดให้รัฐสภาแห่งชาติคัดเลือก จำนวน 3 คน ประธานาธิบดีคัดเลือก จำนวน 3 คน และศาลสูงสุดคัดเลือก จำนวน 3 คน โดยมีการคัดเลือกประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จำนวน 1 คน และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอีกจำนวน 2 คน เรียกว่า “Standing Commissioners” ส่วนกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอีกจำนวน 6 คน ที่มาจากการคัดเลือกจากรัฐสภาแห่งชาติและศาลสูงสุดองค์กรละ 3 คน เรียกว่า “Non Standing Commissioners” เมื่อตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตว่างลง

ถ้าตำแหน่งที่ว่างลงนั้นเป็นกรรมการที่ถูกคัดเลือกมาจากองค์กรใด ให้องค์กรนั้นมีหน้าที่คัดเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามคุณสมบัติที่กฎหมายกำหนด แล้วเสนอชื่อให้ประธานาธิบดีเพื่อแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลงไป

วิธีการสรรหา มีดังนี้

(1) สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต เป็นหน่วยงานธุรการที่ทำหน้าที่ตรวจสอบว่า ในแต่ละปีจะมีกรรมการท่านใดที่จะครบวาระ ซึ่งกฎหมายได้บัญญัติว่าทั้งประธานกรรมการและกรรมการทั้งหมดมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 3 ปี และมีสิทธิได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกครั้งเพียงครั้งเดียวเท่านั้น ถ้าในปีใดมีตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตว่างลง สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจะแจ้งไปยังองค์กรที่ทำหน้าที่คัดเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างให้ทราบก่อน 2 เดือน เพื่อให้องค์กรที่มีหน้าที่คัดเลือกเตรียมการคัดเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคนใหม่แทนตำแหน่งที่ว่างลง

(2) การคัดเลือกของแต่ละองค์กร จะคัดเลือกจากบุคคลที่ไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามมาตรา 14 ของพระราชบัญญัติต่อต้านการทุจริต พ.ศ. 2544 (The Anti-Corruption Act 2001)

(3) รายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการสรรหาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจะมีลักษณะเช่นเดียวกันกับวิธีการสรรหาคณะกรรมการตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเกาหลี ทั้งนี้ ถ้าตำแหน่งกรรมการว่างลง กรรมการคนใหม่จะต้องได้รับการคัดเลือกและแต่งตั้งโดยมิชักช้า

2. การแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมายของกระบวนการสรรหา โดยประธานาธิบดีเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่แต่งตั้งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามข้อเสนอ เมื่อประธานาธิบดีได้แต่งตั้งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแล้ว ถือว่าสิ้นสุดกระบวนการเลือกกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ส่วนสภาแห่งชาติเป็นองค์กรที่ตรวจสอบความเหมาะสมของบุคคลที่จะดำรงตำแหน่งก่อนที่ประธานาธิบดีจะแต่งตั้งเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทุกคน จึงถือได้ว่าสภาแห่งชาติจะทำหน้าที่ตรวจสอบและกลั่นกรองผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

จากการประมวลรูปแบบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเกาหลีใต้แล้ว อาจสรุปได้ว่า

1) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นองค์กรอิสระ ที่มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี โดยจัดตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2002 ซึ่งการทำงานของ The Korea Independent Commission Against Corruption: KIKAC) มีประสิทธิภาพสูงมาก เนื่องจากศักยภาพขององค์กร ระบบการทำงาน คุณภาพของผู้ดำรงตำแหน่ง และความร่วมมือของพลเมือง โดยมีประมวลจริยธรรม (Code of Conduct) เป็นเครื่องมือควบคุมคุณธรรมและจริยธรรม นอกจากนั้น คุณวุฒิ ประสิทธิภาพการทำงาน ความมีชื่อเสียงของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตเป็นที่ประจักษ์และยอมรับในสังคม ก็เป็นปัจจัยอีกส่วนหนึ่งที่ส่งผลให้การทำงานของ KIKAC ประสบผลสำเร็จเป็นรูปธรรม ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน มีจำนวน 3 คน

คือ Dr. Kang Chul-Kyu Dr. Lee Nam-Joo และ Dr. Chung Soung-Jin ล้วนแต่มีคุณสมบัติดังกล่าวครบถ้วน

2) กระบวนการสรรหาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตให้ความสำคัญกับหลักการแบ่งแยกอำนาจอิจิไตย คือ องค์กรฝ่ายนิติบัญญัติ องค์กรฝ่ายบริหาร และองค์กรฝ่ายตุลาการ แต่ละองค์กรมีอำนาจหน้าที่ในการสรรหาอย่างเท่าเทียมกันองค์กรละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 9 คน เช่นเดียวกับกระบวนการสรรหาตุลาการศาลรัฐธรรมนูญเกาหลี แต่อย่างไรก็ตาม ก่อนที่ประธานาธิบดีจะแต่งตั้งบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตทุกคนจะต้องถูกตรวจสอบเกี่ยวกับความเหมาะสมที่จะดำรงตำแหน่งจากรัฐสภาแห่งชาติ ซึ่งสมาชิกรัฐสภาแห่งชาติมาจากการเลือกตั้งของประชาชน

ตารางที่ 4 กระบวนการสรรหาคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ประเด็น	หน่วยงานสรรหา/จำนวน/คุณสมบัติ
องค์กรที่ทำหน้าที่สรรหา	1. สภาแห่งชาติ 2. ประธานาธิบดี 3. ศาลสูงสุด
องค์กรที่ทำหน้าที่แต่งตั้ง	ประธานาธิบดีโดยความเห็นชอบของรัฐสภาแห่งชาติ
จำนวน	9 คน
คุณสมบัติ	1. เป็นพลเมืองของประเทศเกาหลีใต้ 2. ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามรัฐบัญญัติข้าราชการ 3. มีความตั้งใจจริง 4. มีชื่อเสียงและไม่มีความสัมพันธ์กับพรรคการเมือง 5. ไม่เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง
ระบบการสรรหา	รัฐสภาแห่งชาติ ประธานาธิบดี และศาลสูงสุด คัดเลือกจากผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด

หมายเหตุ: รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลจาก ปัญญา อุดชาชน ในบทความ “การได้มาของผู้ดำรงตำแหน่งของศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ”

ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นแล้วว่า KICAC ได้ถูกปรับให้รวมกับผู้ตรวจการแผ่นดิน และคณะกรรมการรับเรื่องอุทธรณ์การบริหารงาน โดยเปลี่ยนมาเป็น ACRC ซึ่งเป็นองค์กรปัจจุบัน มีคณะกรรมการ (Commissioners) จำนวนทั้งสิ้น 15 คน ประกอบด้วย ประธานกรรมการ 1 คน (ระดับรัฐมนตรี) รองประธานกรรมการ จำนวน 3 คน (ระดับรองรัฐมนตรี) กรรมการสามัญ (Standing Commissioners) จำนวน 3 คน และกรรมการวิสามัญ (Non-Standing Commissioners) จำนวน 8 คน เพื่อดำเนินการด้านธุรการ ซึ่งสำนักเลขาธิการจะถูกจัดตั้งขึ้นโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ผู้ตรวจการแผ่นดิน ส่วนที่ 2

การต่อต้านการทุจริต และส่วนที่ 3 การอุทธรณ์การบริหาร โดยหัวหน้าทั้ง 3 ส่วนจะเป็นรองประธานกรรมการ โดยตำแหน่ง มีสถานะและความเป็นอิสระในการทำงานของคณะกรรมการโดยได้รับการรับรองตามกฎหมาย (“Organization,” (2016) ส่วนที่มาของ ACRC ได้กำหนดคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังนี้ (Act on The Prevention of Corruption and The Establishment and Management of The Anti-Corruption and Civil Rights Commission, 2017)

1. เคยดำรงตำแหน่งระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์หรือสูงกว่านั้นมาเป็นระยะเวลา 8 ปีขึ้นไป ในสถาบันการศึกษา

2. เคยดำรงตำแหน่งผู้พิพากษา อัยการ หรือทนายความ และมีประสบการณ์อย่างน้อย 10 ปีขึ้นไป

3. เคยเป็นข้าราชการในระดับ 3 หรือสูงกว่านั้น หรือข้าราชการระดับอาวุโสขึ้นไป

4. เคยเป็นผู้ประกอบวิชาชีพที่มีกฎหมายรับรองการประกอบวิชาชีพเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 10 ปี ได้แก่ สถาปนิก (architect) นักบัญชีภาษี (tax accountant) นักบัญชีสาธารณะ (public accountant) ช่าง (technician) ทนายความสิทธิบัตร (patent attorney)

5. เคยเป็นผู้ตรวจการแผ่นดินท้องถิ่นและทำหน้าที่มาแล้วไม่น้อยกว่า 4 ปี

6. เป็นบุคคลที่เคารพนับถือในสังคม มีความรู้และประสบการณ์ในการบริหารภาครัฐ และให้คำแนะนำ แก่องค์กรภาคประชาสังคม

7. ไม่ได้เป็นพลเมืองของประเทศเกาหลีใต้

8. เป็นบุคคลที่ไม่ได้อยู่ภายใต้มาตรา 33 ของพระราชบัญญัติข้าราชการของรัฐ (the State Public Officials Act)

9. เป็นสมาชิกพรรคการเมือง

10. เป็นบุคคลที่ลงทะเบียนเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อเข้าร่วมการเลือกตั้งที่จัดขึ้นตามพระราชบัญญัติ การเลือกตั้งอย่างเป็นทางการ (the Public Official Election Act)

สำหรับที่มาของคณะกรรมการ ACRC นั้น ประธานและรองประธานกรรมการได้รับการแต่งตั้ง โดยประธานาธิบดี ตามคำแนะนำของนายกรัฐมนตรี และกรรมการสามัญได้รับการแต่งตั้งโดยประธานาธิบดี ตามคำแนะนำของประธานกรรมการ และกรรมการวิสามัญได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายโดยประธานาธิบดี นอกจากนี้ กรรมการวิสามัญ 3 คน อาจได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายหน้าที่ตามคำแนะนำของสภาแห่งชาติ หรือตามคำแนะนำของหัวหน้าผู้พิพากษาของศาลฎีกา

โครงสร้างของคณะกรรมการ ACRC ต้องประกอบด้วย (“Organization,” 2016)

ประธานคณะกรรมการ (Chairperson) จำนวน 1 คน

กรรมการสามัญ (Standing Commissioners) จำนวน 3 คน

กรรมการวิสามัญ (Non-Standing Commissioners) จำนวน 8 คน

คณะกรรมการอุทธรณ์กลาง (Central Administrative Appeals Commission)

โฆษกคณะกรรมการ (Spokesperson) กำกับดูแลแผนกประชาสัมพันธ์ (Public Relations Division)

ที่ปรึกษากฎหมาย (Legal Advisor)

รองประธานคณะกรรมการและเลขาธิการทั่วไป (Vice Chairpersons/Secretary General)

จำนวน 1 คน กำกับดูแล 5 หน่วยงาน ได้แก่

1. แผนกตรวจสอบ (Audit & Inspection Division)
2. แผนกบริการทั่วไป (General Services Division)
3. สำนักงานฝ่ายวางแผนและประสานงาน (Planning & Coordination Office) ประกอบด้วย
 - 1) แผนกวางแผนงบประมาณ (Planning & Budgeting Division)
 - 2) แผนกบริหารจัดการองค์การและนวัตกรรม (Director for Organization & Management Innovation Division)
 - 3) แผนกความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ (International Relations Division)
 - 4) แผนกฝ่ายกลุ่มเอ็นจีโอและจัดการธุรกิจ (NGO & Business Cooperation Division)
4. สำนักงานต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน (Anti-Corruption Bureau) แบ่งออกเป็น 6 แผนก ได้แก่
 - 1) แผนกการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันทั่วไป (General Anti-Corruption Division)
 - 2) แผนกสำรวจและประเมินการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน (Anti-Corruption Survey and Evaluation Division)
 - 3) แผนกประเมินผลกระทบของการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption Impact Assessment Division)
 - 4) แผนกสถาบันฝ่ายป้องกัน (Anti-Solicitation Institution Division)
 - 5) แผนกประมวลจริยธรรม (Code of Conduct Division)
 - และ 6) แผนกการตีความสถาบันฝ่ายป้องกัน (Anti-Solicitation Interpretation Division)
5. สำนักงานตรวจสอบและการป้องกัน (Inspection & Protection Bureau) แบ่งออกเป็น 6 แผนก ได้แก่
 - 1) แผนกวางแผนการตรวจสอบ (Inspection Planning Division)
 - 2) แผนกการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption Inspection Division)
 - 3) ศูนย์กลางรายงานการสนับสนุนการฉ้อฉล (Center for Reporting Public Subsidy Fraud)
 - 4) แผนกป้องกันและการให้เงินรางวัล (Protection and Reward Policy Division)
 - 5) แผนกรับเรื่องแจ้งเบาะแสการตรวจสอบผลประโยชน์สาธารณะและนโยบาย (Public Interest Whistleblowing Inspection & Policy Division)
 - และ 6) แผนกป้องกันและการแจ้งเบาะแสผลประโยชน์สาธารณะ (Public Interest Whistleblower Protection Division)

รองประธานคณะกรรมการ (ผู้ตรวจการแผ่นดิน) จำนวน 1 คน กำกับดูแลสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน (Ombudsman Bureau) ซึ่งมีรองผู้อำนวยการทั่วไปสำหรับการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียน (Deputy Director General for Complaints Deliberation) กำกับดูแล 10 แผนก ได้แก่

- 1) แผนกการวางแผนและสอบสวนเรื่องร้องเรียน (Complaints Investigation Planning Division)
- 2) แผนกรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการบริหาร วัฒนธรรมและการศึกษา (Administration, Culture & Education Complaints Division)
- 3) แผนกรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับฝ่ายป้องกันราชอาณาจักร ทหาร และทหารผ่านศึก (National Defense, Patriots & Veterans Complaints Division)
- 4) แผนกรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับตำรวจ (Police Complaints Division)
- 5) แผนกรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการคลังและภาษี (Treasury & Taxation Complaints Division)
- 6) แผนกรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับสวัสดิการและแรงงาน (Welfare & Labor Complaints Division)
- 7) แผนกรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการอุตสาหกรรม การเกษตรกรรมและสิ่งแวดล้อม (Industry, Agro-Forestry and Environment Complaints Division)
- 8) แผนกรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับสิ่งปลูกสร้าง

(Housing & Construction Complaints Division) 9) แผนกรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับชุมชนและทรัพยากรน้ำ (Urban & Water Resources Complaints Division) และ 10) แผนกรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการจราจร (Traffic & Road Complaints Division)

รองประธานคณะกรรมการ (คณะกรรมการฝ่ายอุทธรณ์) (Vice chairpersons /Administrative Appeals) จำนวน 1 คน กำกับดูแล 2 สำนัก ได้แก่

1. สำนักงานคณะกรรมการอุทธรณ์ (Administrative Appeals Bureau) ซึ่งมีรองผู้อำนวยการทั่วไปด้านการอุทธรณ์ (Deputy Director General for Administrative Appeals) กำกับดูแล 6 แผนก และ 1 กลุ่มงาน ได้แก่ 1) แผนกการอุทธรณ์ทั่วไป (General Administrative Appeals Division) 2) แผนกการอุทธรณ์ด้านการบริหารและการศึกษา (Administration and Education Appeals Division) 3) แผนกการอุทธรณ์ด้านการคลังและเศรษฐกิจ (Treasury and Economic Appeals Division) 4) แผนกการอุทธรณ์ด้านที่ดินและชายฝั่งทะเล (Land and Maritime Appeals Division) 5) แผนกการอุทธรณ์ด้านสวัสดิการสังคม (Social Welfare Appeals Division) 6) แผนกการอุทธรณ์ด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม (Environment and Culture Appeals Division) และ 7) กลุ่มพิจารณาอนุญาตการอุทธรณ์ (Driver License Appeals Team)

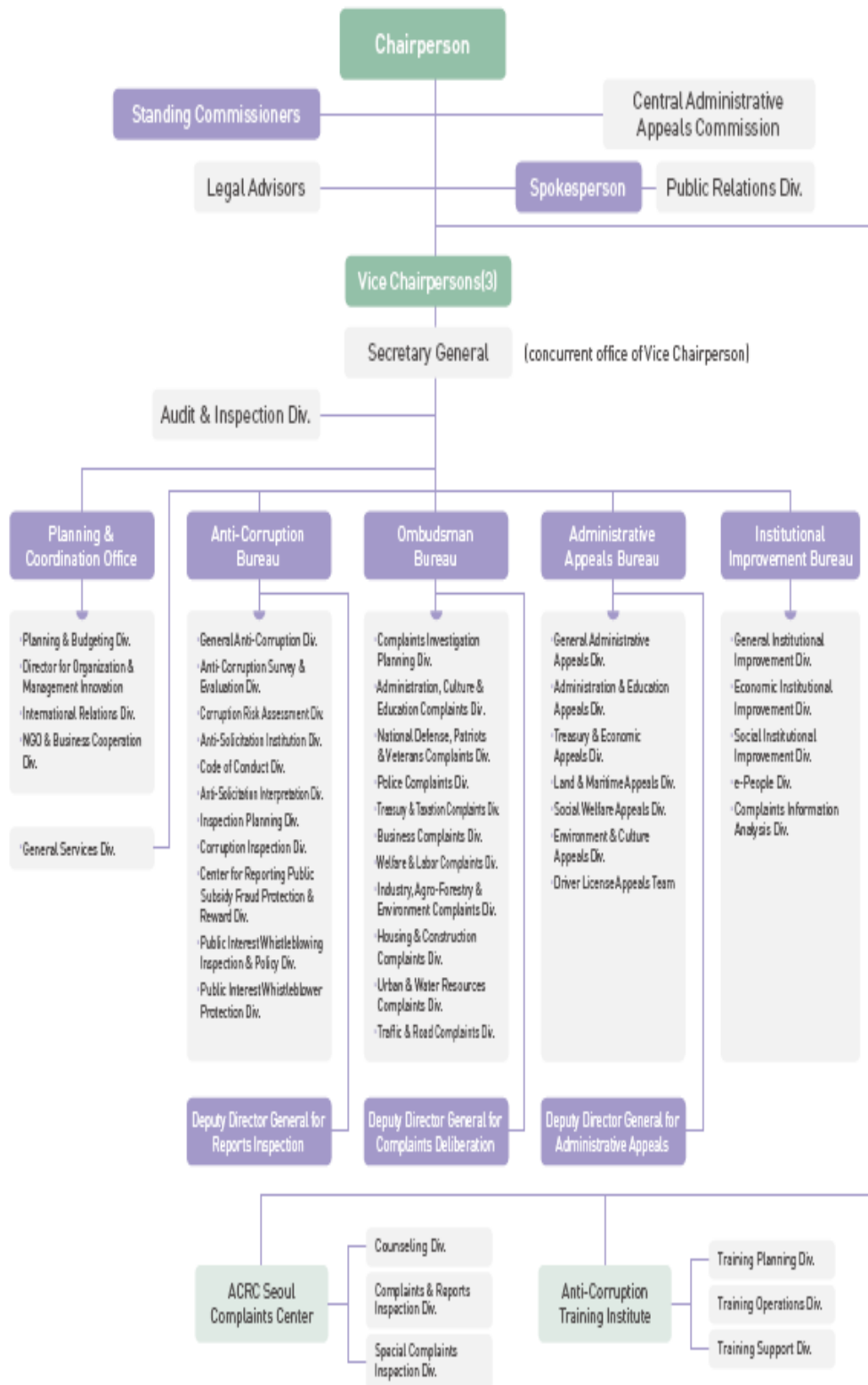
2. สำนักงานพัฒนาองค์กร (Institutional Improvement Bureau) แบ่งออกเป็น 5 แผนก ได้แก่ 1) แผนกพัฒนาองค์กรทั่วไป (General Institutional Improvement Division) 2) แผนกพัฒนาองค์กรทางเศรษฐกิจ (Economic Institutional Improvement Division) 3) แผนกพัฒนาองค์กรทางสังคม (Social Institutional Improvement Division) 4) แผนกอี-พีเพิล (e-people Division) และ 5) แผนกวิเคราะห์ข้อมูลการร้องเรียน (Complaints Information Analysis Division)

นอกจากนี้ ACRC ยังมีองค์กรในเครือ (Affiliated Organizations) อีก 2 องค์กร ได้แก่

1. ศูนย์กลางรับเรื่องร้องเรียนของ ACRC ประจำกรุงโซล (ACRC Seoul Complaints Center) ประกอบด้วย 3 แผนก ได้แก่ 1) แผนกที่ปรึกษา (Counseling Division) 2) แผนกรับเรื่องร้องเรียนและรายงานการตรวจสอบ (Complaints & Reports Inspection Division) และ 3) แผนกตรวจสอบการร้องเรียนพิเศษ (Special Complaints Inspection Division)

2. สถาบันการฝึกอบรมด้านการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน (Anti-Corruption Training Institute) ประกอบด้วย 3 แผนก ได้แก่ 1) แผนกการวางแผนการฝึกอบรม (Training Planning Division) 2) แผนกปฏิบัติการฝึกอบรม (Training Operation Division) และ 3) แผนกสนับสนุนการฝึกอบรม (Training Support Division)

ปัจจุบันสำนักงานใหญ่ของ ACRC มีพนักงาน จำนวน 467 คน ศูนย์กลางรับเรื่องร้องเรียนของ ACRC ประจำกรุงโซล มีพนักงาน จำนวน 29 คน และสถาบันการฝึกอบรมด้านการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน มีพนักงาน จำนวน 22 คน รวมทั้งหมด 518 คน (Anti-Corruption & Civil Rights Commission, 2017)

ภาพที่ 3 แผนผังองค์กร ACRC
 ที่มา: ACRC Brochure (June 2018)

ตารางที่ 5 รายนามประธานคณะกรรมการ ACRC ตั้งแต่ปี 2551-ปัจจุบัน

คนที่	รูปภาพ	รายนาม	วาระการดำรงตำแหน่ง
1		Yang Kun	มีนาคม 2551-สิงหาคม 2552
2		Lee Jae Oh	กันยายน 2552-มิถุนายน 2553
3		Kim Young Ran	มกราคม 2554-พฤศจิกายน 2555
4		Lee Sung Bo	ธันวาคม 2555-ธันวาคม 2558
5		Sung Yung Hoon	ธันวาคม 2558-พฤษภาคม 2560
6		Pak Un Jog	มิถุนายน 2560-ปัจจุบัน

หมายเหตุ: รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลจาก ACRC Korea Annual Report 2008-2017 และรูปภาพจาก

http://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2018/07/719_41590.html

<http://www.korea.net/NewsFocus/People/view?articleId=81773>

https://www.hanyang.ac.kr/web/eng/special?p_p_id=newsView_WAR_newsportlet&p_p_lifecycle=0&_newsView_WAR_newsportlet_action=view_message&_newsView_WAR_newsportlet_messageId=39143&_newsView_WAR_newsportlet_sCurPage=8

http://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2018/11/719_130503.html

<http://www.theioi.org/ioi-news/current-news/newly-appointed-chairman-of-the-acrc-of-korea>

<http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchList&menuId=020115>

อำนาจหน้าที่

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ACRC ถูกกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและสิทธิมนุษยชน ค.ศ. 2017 (Act on The Prevention of Corruption and The Establishment and Management of The Anti-Corruption and Civil Rights Commission, 2017) มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1. กำหนดและนำนโยบายไปปฏิบัติเพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชน แก้ไขสิทธิของประชาชนที่ถูกละเมิด และป้องกันการทุจริต
2. ตรวจสอบและประมวลผลเรื่องร้องเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาและเสนอแนะหรือแสดงความคิดเห็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง
3. ให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นเมื่อเห็นว่าจำเป็น เพื่อปรับปรุงระบบการบริหารที่อาจส่งผลกระทบต่อคำร้องทางแพ่ง
4. ตรวจสอบและประเมินผลในการประมวลผลคำร้องทางแพ่งและการปรับปรุงระบบการบริหาร
5. สร้างและแนะนำมาตรการทางนโยบายเพื่อป้องกันการทุจริตในสถาบันสาธารณะและเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงสถาบันและการตรวจสอบสถานะที่แท้จริงของสถาบันสาธารณะสำหรับการจัดตั้งและข้อเสนอแนะดังกล่าว
6. ตรวจสอบสถานะที่แท้จริงและการประเมินความคืบหน้าของนโยบาย มาตรการของสถาบันสาธารณะเพื่อป้องกันการทุจริต
7. กำหนดและดำเนินการวางแผนการศึกษา และประชาสัมพันธ์สำหรับการป้องกันการทุจริตและการแก้ไขสิทธิที่ถูกละเมิด
8. ประสานงานและสนับสนุนบุคคล องค์กร หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของคณะกรรมการ รวมถึงสนับสนุนกิจกรรมต่อต้านการทุจริตที่ดำเนินการโดยไม่หวังผลกำไร
9. ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเกี่ยวกับกิจกรรมของคณะกรรมการ
10. ให้ข้อมูลและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับรายงานการกระทำการทุจริต
11. ปกป้องและคุ้มครองผู้ที่แจ้งเบาะแสการทุจริต
12. ตรวจสอบกฎหมายต่าง ๆ ที่อาจเป็นสาเหตุของการทุจริต
13. เก็บรวบรวม จัดการ และวิเคราะห์เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันการทุจริต และแก้ไขสิทธิที่ถูกละเมิด
14. ปฏิบัติให้สอดคล้องกับจรรยาบรรณสำหรับข้าราชการ รับและประมวลผลรายงานการละเมิดข้อมูล และปกป้องบุคคลที่ยื่นรายงานดังกล่าว
15. ให้ข้อมูลและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของประชาชน ดำเนินการร้องเรียนทางแพ่งและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการประมวลผลดังกล่าว
16. ดำเนินการให้มีผู้เข้าร่วมพลเป็นเมืองออนไลน์ในเชิงบูรณาการ และติดตั้งศูนย์บริการทางโทรศัพท์ของรัฐบาลเพื่อรับเรื่องร้องเรียนทางแพ่ง

17. ให้ความร่วมมือในการสนับสนุนและการศึกษาเกี่ยวกับกิจกรรมของผู้ตรวจการแผ่นดินท้องถิ่น
18. โกล่เกลี่ยและประสานความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับหลายฝ่าย และสำรวจและประมวลผลข้อร้องเรียนขององค์กรเพื่อร้องทุกข์ และแก้ไขปัญหาความยากลำบากของรัฐวิสาหกิจ
19. พิจารณาประเด็นเกี่ยวกับการจัดการการอุทธรณ์ การบริหารกลาง คณะกรรมการที่อ้างถึงในพระราชบัญญัติการอุทธรณ์การบริหาร
20. พิจารณาประเด็นที่อยู่ภายใต้ขอบเขตอำนาจศาล คณะกรรมการอื่น ๆ หรือกฎเกณฑ์
21. พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ที่นายกรัฐมนตรียื่นต่อคณะกรรมการ หรือเพิ่มสิทธิและผลประโยชน์ของประชาชน

การดำเนินงานขององค์กร

การดำเนินคดีอาญาที่เกิดจากการทุจริตกับเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่กระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่หรือทุจริตต่อหน้าที่ จะดำเนินการเมื่อมีการร้องเรียนเข้ามา โดยจะทำการตรวจสอบคำร้องเรียน รวบรวมพยานหลักฐาน และยืนยันความถูกต้อง เพื่อส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการดำเนินการสอบสวน เมื่ออัยการสอบสวนแล้วให้แจ้งผลการสอบสวนมายัง KICAC ต่อไป และหากไม่มีการดำเนินการของอัยการภายใน 3 เดือน ให้ KICAC ส่งเรื่องดังกล่าวไปยังศาลสูง ทั้งนี้ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง ให้หมายถึง รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงขึ้นไป นายกเทศมนตรี ผู้ว่าการรัฐ ผู้บัญชาการตำรวจขึ้นไป ผู้พิพากษา อัยการ ทหารชั้นนายพลขึ้นไป และสมาชิกรัฐสภา โดยมีกระบวนการดำเนินการในคดีทุจริตแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ผู้ดำรงตำแหน่งระดับสูง และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการรับเรื่องร้องเรียนของ KICAC จะมีศูนย์รับเรื่องร้องเรียนเปิดทำการตลอด 24 ชั่วโมง โดยสำนักงานจะจ้างผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ จำนวน 7 คน เช่น ข้าราชการที่เกษียณแล้วเพื่อทำหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนการทุจริต โดยมีห้องรับเรื่องร้องเรียน 5 ห้อง และห้องรับรองใหญ่ ซึ่งรายละเอียดทั้งหมดจะเก็บเป็นความลับ (นิติพันธุ์ ประจวบเหมาะ, 2548ข, น. 29-31) หลังจากเปลี่ยนมาเป็น ACRC แล้ว มีการรวมเอาหน้าที่ของหน่วยงานต่าง ๆ มารวมกันไว้ในที่เดียวกัน เพื่อเป็นการให้บริการแบบจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ซึ่งมีภารกิจหลัก ๆ 4 ด้าน ดังนี้ (“Functions,” 2016)

1. รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับทางแพ่งซึ่งก่อให้เกิดความไม่สะดวกหรือเป็นภาระแก่ประชาชน
2. การสร้างสังคมที่สะอาดโดยการป้องกันและยับยั้งการทุจริตในภาครัฐ
3. ปกป้องสิทธิของประชาชนจากการปฏิบัติที่ไม่สุจริตและไม่เป็นธรรมในการบริหารผ่านระบบการอุทธรณ์การบริหาร
4. ให้คำแนะนำในการปรับปรุงกฎหมายหรือระบบที่ไม่เหมาะสมซึ่งอาจนำไปสู่การร้องเรียนทางแพ่งหรือสภาพแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการทุจริต

ความร่วมมือระหว่างประเทศ (“International Cooperation,” 2016)

รัฐบาลเกาหลีใต้มีความมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้ริเริ่มในการต่อต้านการทุจริตและแก้ไขปัญหาความไม่พึงพอใจของประชาชนในระดับโลกขึ้น อาทิ การมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็งในการใช้ “แผนปฏิบัติการต่อต้านการทุจริต G20” (G20 Anti-Corruption Action Plan) และการสร้าง “กลุ่มต่อต้านการทุจริตและความโปร่งใสของ

เอเปก” (APEC Anti-Corruption and Transparency Working Group) นอกจากนี้ ACRC ยังมีบทบาทสำคัญในการจัดตั้ง ACA (Anti-Corruption Agency) Forum และทำหน้าที่เป็นเลขานุการ ACA Forum ในการหารือเกี่ยวกับปัญหาการต่อต้านการทุจริตในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก อีกทั้งได้ดำเนินการตามอนุสัญญาต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศ เช่น อนุสัญญาต่อต้านการให้สินบนขององค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ หรือ โออีซีดี (Organisation for Economic Co-operation and Development: OECD) และอนุสัญญาต่อต้านการทุจริตของสหประชาชาติ (UNCAC) ค.ศ. 2003 และมีการลงนามบันทึกความเข้าใจแบบทวิภาคีกับหน่วยงานต่อต้านการทุจริตของประเทศต่าง ๆ อาทิ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศเวียดนาม ประเทศมองโกเลีย และประเทศไทย เพื่อขยายความช่วยเหลือด้านเทคนิคสำหรับประเทศกำลังพัฒนา

ด้านผู้ตรวจการแผ่นดิน ACRC มีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและความร่วมมือผ่านโครงการต่าง ๆ ในฐานะสมาชิกของสถาบัน Ombudsman International Ombudsman Institute (IOI) และสมาคมผู้ตรวจการแผ่นดินเอเชีย (Asian Ombudsman Association หรือ AOA) นอกจากนี้ ACRC ได้ลงนาม MOUs กับสถาบัน Ombudsman ของประเทศอินโดนีเซีย ประเทศคีร์กีซสถาน ประเทศอุซเบกิสถาน ประเทศเวียดนาม ประเทศฟิลิปปินส์ และประเทศไทย เป็นความร่วมมือทวิภาคีเพื่อเพิ่มสิทธิและช่วยแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนของชาวต่างชาติ

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต (“Legislation,” 2016)

1. พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2557 (Act on The Prevention of Corruption and The Establishment and Management of The Anti-Corruption and Civil Rights Commission 2014)

2. พระราชกฤษฎีกาการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและการจัดตั้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและสิทธิมนุษยชน พ.ศ. 2557 (Enforcement Decree of The Act on The Prevention of Corruption and The Establishment and Management of The Anti-Corruption and Civil Rights Commission 2014)

3. จรรยาบรรณสำหรับเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2553 (Code of Conduct For Public Officials 2010)

4. พระราชบัญญัติการคุ้มครองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของประชาชน พ.ศ. 2557 (Act on The Protection of Public Interest Whistleblowers 2014)

5. พระราชกฤษฎีกาการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติการคุ้มครองผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของประชาชน พ.ศ. 2557 (Enforcement Decree of The Act on The Protection of Public Interest Whistleblowers 2014)

6. พระราชบัญญัติการชักชวนและการรับสินบนที่ไม่เหมาะสม พ.ศ. 2559 (The Improper Solicitation and Graft Act 2016)

7. พระราชกฤษฎีกาการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติการชักชวนและการรับสินบนที่ไม่เหมาะสม พ.ศ. 2559 (Enforcement Decree of The Improper Solicitation and Graft Act 2016)

8. พระราชบัญญัติการอุทธรณ์การบริหาร พ.ศ. 2560 (Administrative Appeals Act 2017)

9. พระราชกฤษฎีกาการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัติการอุทธรณ์การบริหาร พ.ศ. 2560 (Enforcement Decree of The Administrative Appeals Act 2017)

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. ตามกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. 2545 (Anti-Corruption Act 2002) ได้กำหนดให้ความคุ้มครองและให้รางวัลแก่ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตจะได้รับ ดังนี้ 1) จะไม่มีการระบุตัวผู้ให้ข้อมูล 2) ผู้ให้ข้อมูลมีสิทธิร้องขอความคุ้มครองได้ 3) ผู้ให้ข้อมูลจะต้องไม่ได้รับผลกระทบในทางเสียหายใด ๆ จากการรายงานเรื่องการกระทำการทุจริต และ 4) มีการให้รางวัลในกรณีที่การรายงานนั้นมีประโยชน์อย่างมากในการป้องกันการสูญเสียหรือเสียหายของรัฐ หรือกรณีเพื่อประโยชน์สาธารณะ (วีรพงษ์ บุญโยภาส และคณะ, 2546, น. 98) รวมทั้งมีมาตรการที่จะให้หลักประกันในเรื่องการทำงานรวมถึงการทำให้ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหน้าที่เดิม การโอนไปดำรงตำแหน่งหน้าที่อื่น หรือชะลอ (deferring) การใช้มาตรการทางวินัย เพื่อเป็นหลักประกันให้กับผู้นำเรื่องการคอร์รัปชันมาเปิดเผย รวมไปถึงผู้ให้ความร่วมมือแก่ญาติ หรือคู่สมรภรรยาที่อยู่กินด้วยกันโดยไม่ได้สมรส (cohabitants) โดยเก็บเป็นความลับและให้ความปลอดภัยในร่างกาย โดยได้รับความคุ้มครองจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ และมีการให้ค่าตอบแทนซึ่งมีมูลค่าสูงสุดถึง 2 ล้านบาทหรือรัฐหากการรายงานเรื่องการกระทำทุจริตได้มีผลโดยตรงต่อการทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับสิ่งที่สูญเสียไปกลับคืน หรือมีรายได้เพิ่มขึ้น หรือสามารถลดค่าใช้จ่ายลงได้ (สุภีร์ รัตนนาคินทร์, 2549, น. 10)

2. ตามกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. 2545 (Anti-Corruption Act 2002) ได้บัญญัติให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้แก่ องค์กรของรัฐ (หมายถึง หน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย หน่วยงานทางปกครอง องค์กรการบริหาร สภาท้องถิ่น สำนักงานการศึกษา รัฐสภาแห่งชาติ ศาลยุติธรรม ศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง คณะกรรมการการตรวจเงินแผ่นดิน และองค์กรต่าง ๆ ที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการของรัฐ ตามกฎหมายว่าด้วยจริยธรรมด้านการให้บริการของรัฐ) ภาคการเมือง ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีหน้าที่ที่จะต้องดำเนินการตามภารกิจของตนเพื่อต่อต้านการคอร์รัปชัน ปรากฏตามตาราง ดังนี้ (สุภีร์ รัตนนาคินทร์, 2549, น. 7)

ตารางที่ 6 ภารกิจของภาคส่วนต่าง ๆ ในการต่อต้านการคอร์รัปชัน

ภาคส่วนต่าง ๆ	ภารกิจ
องค์กรของรัฐ (Public Organization)	1. มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการป้องกันการคอร์รัปชันโดยการเสริมสร้างให้มีการตระหนักถึงเรื่องการมีจริยธรรมในสังคม 2. กรณีที่องค์กรของรัฐเห็นว่ามีจำเป็นต้องยกเลิกการมีข้อขัดแย้งในทางกฎหมาย สถาบัน หรือทางการบริหาร เพื่อการป้องกันการคอร์รัปชัน หรือเพื่อการนำเสนอ (address) ใน ป ร ะ เ ติ น อี น

ภาคส่วนต่าง ๆ	ภารกิจ
	<p>ที่เกี่ยวข้อง ให้องค์กรของรัฐเร่งดำเนินการแก้ไขปรับปรุงสิ่งดังกล่าวโดยทันที</p> <p>3. ให้องค์กรของรัฐใช้ความพยายามให้มากที่สุด เช่น การใช้วิธีการที่เหมาะสม (reasonable means) ในการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการให้การศึกษาหรือการส่งเสริม เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้เจ้าหน้าที่ (employee) และบุคคลที่อยู่ในบังคับขององค์กรได้ตระหนักถึงเรื่องการป้องกันการคอร์รัปชัน</p> <p>4. ให้องค์กรของรัฐพยายามดำเนินการเพื่อเป็นการสนับสนุนความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการป้องกัน</p>
พรรคการเมือง (Political Parties)	<p>1. พรรคการเมืองที่จดทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยพรรคการเมือง และสมาชิกพรรคการเมืองพยายามสร้างวัฒนธรรมทางก าร เ มี อ ง ที่สะอาดและมีความโปร่งใส</p> <p>2. พรรคการเมืองและสมาชิกพรรคการเมืองต้องสร้างวัฒนธรรมการเลือกตั้งที่ใสสะอาด รวมทั้งดำเนินการและสร้างความเชื่อมั่นในเรื่องความใสสะอาดในการเรียกเก็บและการใช้เงินกองทุนการเมือง</p>
วิสาหกิจเอกชน (Private Enterprises)	จัดให้มีระเบียบแบบแผนการค้าที่ดี ดำเนินธุรกิจอย่างมีจริยธรรม และดำเนินการตามความจำเป็นทุกขั้นตอนเพื่อการป้องกันการคอร์รัปชันทุกกรณี
พลเมือง (Citizens)	พลเมืองทุกคนให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่แก่องค์กรของรัฐในการดำเนินการตามนโยบายและแผนงานป้องกันการคอร์รัปชัน

หมายเหตุ: รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลจาก สุภีร์ รัตนาคินทร์ (2549) ในบทความเรื่อง “บทบาท KICAC ในการสร้างการมีส่วนร่วมต่อต้านการคอร์รัปชัน”

3. นโยบายการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศเกาหลีใต้จะมุ่งเน้นไปที่การเข้าถึงประชาชนเป็นหลัก เพื่อสร้างความตระหนักในระดับชาติในเรื่องการต่อต้านการทุจริตและพยายามทำให้ประชาชนเชื่อมั่นในประสิทธิภาพการทำงานของ KICAC และเน้นในเรื่องแผนการดำเนินงานในระยะยาว โดยเน้นนโยบายในเชิงป้องกันมากกว่าเชิงปราบปราม โดยวางหลักเรื่องความโปร่งใสทางปกครอง การให้บริการของรัฐบาล การจัดทำบัญชี การจัดทำงบประมาณ การดำเนินคดีและการลงโทษก็ดำเนินไปอย่างเข้มงวดและเท่าเทียมกัน เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจในกระบวนการยุติธรรม (วีรพงษ์ บุญโญภาส และคณะ, 2546, น. 102)

4. มีการสนับสนุนให้ประชาชนได้มีส่วนในการกำกับดูแล เช่น ให้บุคคลทั่วไปสามารถรายงานเรื่องการกระทำที่เป็นการคอร์รัปชันต่อ KICAC ได้ (สุภีร์ รัตนาคินทร์, 2549, น. 8) และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนของสังคมได้เข้ามามีส่วนเป็นเครือข่าย (networks) ในการต่อต้านการทุจริตอย่างเข้มแข็ง ซึ่งส่งผลให้ทุกภาคส่วนของสังคม ไม่ว่าจะเป็นภาคประชาสังคมหรือภาคธุรกิจตระหนักว่า ในการมีส่วนร่วมของตนสามารถก่อให้เกิดผลในการต่อต้านการทุจริตได้ ซึ่งเป็นการสร้างความตระหนักในเรื่องการต่อต้านการทุจริตที่ดีที่สุด (เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา และ อรอร ภูเจริญ, 2553, น. 4-1, 4-2)

5. หลังการก่อตั้ง ACRC มีการทำงานด้านการป้องกันการทุจริตอย่างมีประสิทธิภาพจนเป็นผลสำเร็จจนทั่วโลกยกย่อง โดยเน้นการนำระบบไอที (IT) มาช่วยให้การทำงานขององค์กรสาธารณะ ซึ่งสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพและโปร่งใส ซึ่งการนำระบบไอที (IT) มาใช้เป็นช่องทางให้ประชาชนและภาคธุรกิจใช้ร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาการบริการ แจ้งเบาะแสการทุจริต หรือการกระทำที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขอนามัยของประชาชน รวมทั้งแนะนำรัฐบาลในด้านต่าง ๆ รวมถึงยุทธศาสตร์ในการปราบปรามคอร์รัปชัน ดังต่อไปนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 คือ “**เกลือบเป็นนอน**” ซึ่งเป็นการกระทำของคนในองค์กร ดังนั้น ACRC จึงให้ความสำคัญกับการแจ้งเบาะแสของคนในองค์กรเป็นอย่างมาก โดยเน้นที่การให้รางวัลและการคุ้มครอง ACRC ได้แก้กฎหมายปราบปรามการทุจริตเพื่อให้ผู้แจ้งเบาะแสได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่ ซึ่งถ้ามีใครในหน่วยงานใดแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับการทุจริต ผู้บริหารของหน่วยงานนั้น มีหน้าที่ต้องคุ้มครองผู้แจ้งในทุกกรณี หากมีการข่มขู่หรือกลั่นแกล้ง ผู้บริหารหน่วยงานนั้นไม่ว่าจะรู้เห็นเป็นใจด้วยหรือไม่ก็ตาม ต้องมีความผิดตามกฎหมายจะต้องรับโทษทั้งจำคุกและปรับเป็นเงินสูงถึง 10,000 ดอลลาร์สหรัฐ (1 ดอลลาร์ = 32.0380 บาท ณ วันที่ 8 มีนาคม 2562 ธนาคารแห่งประเทศไทย) และถ้าหน่วยงานที่ถูกแจ้งเบาะแสไม่ให้ความร่วมมือในการสอบสวน เช่น ขอเอกสารแล้วไม่ส่งให้หน่วยงานนั้นก็จะถูกปรับในเงิน 10,000 ดอลลาร์สหรัฐ ส่วนตัวผู้แจ้งเบาะแสนอกจากจะได้รับการคุ้มครองอย่างเต็มที่แล้ว ยังอาจได้รับรางวัลจากการแจ้งเบาะแสสูงถึง 2 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับมูลค่าของคดี

ยุทธศาสตร์ที่ 2 คือ “**เชือดไก่ให้ลิงดู**” ในกรณีที่เจ้าหน้าที่ขององค์กรสาธารณะรับสินบนหรือยกยอกทรัพย์สินหากโดนจับกุมได้ไม่ว่าวงเงินจะมากน้อยเพียงใดหรือกระทำการคอร์รัปชันเป็นครั้งแรกก็ตาม ACRC จะทำการลงโทษในสถานหนักกับเจ้าหน้าที่ที่รับสินบนและเจ้าหน้าที่ที่รู้เห็นเป็นใจถึงขั้นโดนไล่ออกทันที และจะต้องถูกดำเนินคดีซึ่งมีโทษทั้งปรับเงินและจำคุก ACRC ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากไม่น้อยกว่าเรื่องอื่น ๆ เพราะเห็นว่า การ “เชือดไก่ให้ลิงดู” เพื่อเป็นการป้องปรามไม่ให้คนคิดที่จะทำความผิดดังกล่าวเป็นอย่างมาก

ยุทธศาสตร์ที่ 3 คือ “**ตัดไฟแต่ต้นลม**” ACRC จะจัดอบรมเรื่องจริยธรรมให้กับเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งระดับสูงที่ได้รับการเลื่อนตำแหน่งขึ้นมาใหม่ ซึ่งเป็นภาคบังคับที่เจ้าหน้าที่ระดับสูงทุกคนต้องเข้ารับการอบรม โดย ACRC มีแผนที่จะจัดตั้งสถาบันขึ้นเป็นพิเศษเพื่อให้การศึกษาและจัดอบรมเรื่องจริยธรรมอีกด้วย อีกทั้งมีการออกกฎหมายป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ระดับสูงซึ่งเกษียณอายุแล้วไปทำงานกับภาคเอกชนซึ่งอาจจะมีผลประโยชน์ทับซ้อนอีกด้วย ACRC จะตรวจสอบย้อนหลัง 5 ปีก่อนการเกษียณอายุว่าเจ้าหน้าที่ระดับสูงคนใด ๆ เคยมีอำนาจที่จะสามารถเอื้อประโยชน์ให้กับองค์กรเอกชนที่กำลังจะเข้าไปทำงานหรือไม่

หากเกี่ยวพันหรือเอื้อประโยชน์ได้ เจ้าหน้าที่ที่เกษียณอายุผู้นั้นก็จะไม่สามารถเข้าไปทำงานกับองค์กรเอกชนนั้นได้ หากเคยเป็นอัยการหรือผู้พิพากษา เมื่อเกษียณอายุแล้วก็มีกฎหมายห้ามไม่ให้รับปรึกษาหรือว่าความในคดีที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิมที่เคยทำงานอยู่อีกด้วย

บทสรุปและข้อเสนอแนะของผู้ศึกษา

จากมาตรการหรือวิธีการที่หน่วยงาน KICAC ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต คือ การให้เงินรางวัลแก่ผู้แจ้งเบาะแสการทุจริต ซึ่งผู้ที่ได้รับเงินรางวัลจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ รวมทั้งการมีกฎหมายคุ้มครองพยานและบังคับใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และให้ความสำคัญกับผู้ให้ข้อมูลหรือผู้แจ้งเบาะแสเป็นอย่างดี เช่น ไม่มีการระบุตัวผู้ให้ข้อมูลโดยเก็บเป็นความลับ รวมทั้งผู้ให้ข้อมูลสามารถมีสิทธิร้องขอความคุ้มครองในเรื่องความปลอดภัย และอาจได้รับรางวัลในกรณีที่การรายงานผลการทุจริตมีประโยชน์อย่างมากในการป้องกันการสูญเสียของรัฐ หรือเพื่อรักษาสาธารณประโยชน์ ทั้งนี้ ผู้ศึกษาตั้งข้อสังเกตว่าหน่วยงาน KICAC นี้ จะไม่มีอำนาจในการไต่สวนคดีทุจริตแต่อย่างใด โดยอำนาจไต่สวนตามกฎหมายว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต พ.ศ. 2545 (Anti-Corruption Act 2002) เป็นอำนาจหน้าที่ของอัยการ ซึ่งแตกต่างกับคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ของประเทศไทย ที่มีอำนาจไต่สวนคดีทุจริตเองได้ ดังนั้น หน่วยงานของ KICAC นี้ จึงทำหน้าที่เป็นหน่วยงานที่รับเรื่องร้องเรียนและมุ่งเน้นงานด้านการป้องกันการทุจริตเป็นหลัก โดยจะประสานงานใกล้ชิดกับภาคประชาชน และองค์กรเอกชนเป็นหลัก รวมทั้งมีข้อสังเกตอีกประการหนึ่งว่า หน่วยงาน KICAC นี้ จะไม่มีการตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินเหมือนอย่างคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ของประเทศไทย แต่ให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่รวบรวมข้อมูลทรัพย์สินและหนี้สิน และการแสดงทรัพย์สินและหนี้สินอันเป็นเท็จ โดยในปี 2542 ประเทศเกาหลีใต้มีคะแนนดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันเพียง 3.8 คะแนน ซึ่งมากกว่าประเทศไทยเพียงเล็กน้อย (ประเทศไทยได้ 3.2 คะแนน) หลังจากมีกฎหมายปราบปรามคอร์รัปชันฉบับใหม่ ทำให้ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศไทยได้มีคะแนนเพิ่มขึ้น แต่ประเทศเกาหลีใต้ไม่ได้หยุดเพียงแค่องค์กร KICAC เท่านั้น เพราะมองว่าการมุ่งแต่การปราบปรามคอร์รัปชันเพียงอย่างเดียว จะไม่ทำให้ประเทศเกาหลีใต้หลุดพ้นจากปัญหาคอร์รัปชันเชิงอุปถัมภ์ได้อย่างเด็ดขาด และมองว่าจะปราบปรามคอร์รัปชันที่ฝังรากลึกได้นั้น จะต้องสร้างระบบบริหารราชการแผ่นดินให้มีความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ และจะต้องทำให้ภาคธุรกิจและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแจ้งเบาะแสและป้องกันการคอร์รัปชันให้ได้ ดังนั้น ในปี 2551 ประเทศเกาหลีใต้จึงได้นำอีก 2 หน่วยงานคือ ผู้ตรวจการแผ่นดินแห่งเกาหลีใต้ และคณะกรรมการรับเรื่องอุทธรณ์การบริหารงานมารวมเข้ากับ KICAC และเปลี่ยนชื่อเป็น “คณะกรรมการต่อต้านการทุจริตและสิทธิพลเมืองแห่งเกาหลีใต้” (Anti-Corruption and Civil Rights Commission of Korea: ACRC) เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ปัจจัยแห่งความสำเร็จของประเทศเกาหลีใต้นอกจากที่กล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีเรื่องของความเข้มแข็งและการตื่นตัวของภาคประชาสังคมที่ผลักดันเรียกร้องให้เกิดกฎหมาย และมาตรการความโปร่งใส รวมถึงผนวกการต่อสู้เรื่องคอร์รัปชันเข้ากับการสร้างประชาธิปไตย โดยที่ภาคประชาชนและสื่อมีบทบาทในการปฏิรูปมากกว่า

พรรคการเมือง หรือรัฐบาล รวมทั้ง ACRC ยังมีบทบาทหลักในการเสนอแนะมาตรการป้องกันคอร์รัปชัน แก่ภาครัฐ และรายงานข้อมูลต่อ สาธารณชน โดยทำงานร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ ภาคธุรกิจ สื่อ และเอ็นจีโอ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม ภายใต้ความสำเร็จของประเทศเกาหลีใต้ หน่วยงาน ACRC ยังต้องเผชิญกับข้อจำกัดในการออกแบบองค์กรอยู่เช่นกัน เนื่องจากองค์กรขึ้นตรงต่อประธานาธิบดี อาจทำให้ขาดความเป็นอิสระในการดำเนินงาน อำนาจในการสืบสวน และขอบเขต การตรวจสอบครอบคลุมแค่ในส่วนของภาครัฐเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงอาจถูกมองว่าเป็นเครื่องมือทางการเมืองได้

ผู้ศึกษาเห็นว่า ถ้าประเทศไทยมีการออกกฎหมายป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่ระดับสูงซึ่งเกษียณแล้ว ออกไปทำงานกับภาคเอกชนซึ่งอาจจะมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับหน่วยงานภาครัฐ อาทิ อัยการ ผู้พิพากษา บุคคลที่เกี่ยวข้องกับกรมที่ดิน ฯลฯ เพื่อห้ามไม่ให้รับปรึกษาหรือว่าความในคดีที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานเดิม ที่คนเหล่านั้นเคยทำงานอยู่ อีกทั้ง ในอนาคตน่าจะมีการรวมหน่วยงานอิสระบางหน่วยงานเข้ากับ ป.ป.ช. อย่างเช่น การควบรวมหน่วยงานอย่าง ACRC ของประเทศเกาหลีใต้ เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จัดทำโดย

นายโชคสุข กรกิตติชัย

กลุ่มงานบริการวิชาการ 1 สำนักวิชาการ

โทร 0 2244 2060 โทรสาร 0 2244 2058

Email : sapagroup01@gmail.com

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- กรมเอเชียตะวันออก. (22 ตุลาคม 2561). **ข้อมูลประเทศและเขตเศรษฐกิจ: เกาหลีใต้**. สืบค้น 20 ธันวาคม 2561 จาก <http://www.eastasiawatch.in.th/th/information/2/>
- _____. (5 กันยายน 2556). **ลักษณะตลาดของเกาหลีใต้**. สืบค้น 20 ธันวาคม 2561 จาก <http://www.thaiembassy.org/seoul/th/business/38611-ลักษณะตลาดของเกาหลีใต้.html>
- เกษมสันต์ วีระกุล. (6 สิงหาคม 2557ก). **ACRC (1) ถอดบทเรียนปราบคอร์รัปชันเกาหลีใต้**. สืบค้น 28 กุมภาพันธ์ 2560 จาก <http://www.posttoday.com/biz/aec/news/310986>
- _____. (9 กันยายน 2557ข). **ปราบคอร์รัปชันแบบเกาหลีใต้**. สืบค้น 2 มีนาคม 2560 จาก <http://www.aecconsultandconnect.co.th/th/aec-knowledge/mix/349-corruptsouthkorea.html>
- นิติพันธ์ ประจวบเหมาะ. (กุมภาพันธ์-พฤษภาคม 2547). ประเทศเกาหลีใต้กับความพยายามในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต. **สุจริตสาร**, 4(11), 20-21.
- _____. (มกราคม-มีนาคม 2548). การป้องกันและปราบปรามการทุจริตของประเทศสาธารณรัฐเกาหลี. **สุจริตสาร**, 5(14), 28-32.
- ปัญญา อุดชาชน. (ม.ป.ป.). **การได้มาของผู้ดำรงตำแหน่งของศาลรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการการเลือกตั้ง และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ**. สืบค้น 21 ธันวาคม 2561 จาก http://elib.coj.go.th/Article/courtP4_3_3.pdf
- วีรพงษ์ บุญญเฑาะส และคณะ. (2546). **รายงานการวิจัยโครงการ ศึกษาวิจัยเรื่อง การเสริมสร้างมาตรการเพื่อสัมฤทธิ์ผลในกระบวนการบังคับใช้กฎหมายของคณะกรรมการ ป.ป.ช.** กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท..
- สถานเอกอัครราชทูต ณ กรุงโซล. (2555). **สาธารณรัฐเกาหลี**. สืบค้น 21 ธันวาคม 2561 จาก <http://www.consular.go.th/main/contents/files/tips-20120720-143102-261664.pdf>
- _____. (8 กันยายน 2556). **ลักษณะตลาดของเกาหลีใต้**. สืบค้น 19 ธันวาคม 2561 จาก <http://www.thaiembassy.org/seoul/th/business/38611%E0%B8%82%E0%B9%89%E0%B8%AD%E0%B8%A1%E0%B8%B9%E0%B8%A5%E0%B8%9E%E0%B8%B7%E0%B9%89%E0%B8%99%E0%B8%90%E0%B8%B2%E0%B8%99.html>
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (7 ธันวาคม 2557). **มองต่างประเทศ ถอดบทเรียนจากองค์กรเอกชนคอร์รัปชัน**. สืบค้น 28 กุมภาพันธ์ 2560 จาก <http://tdri.or.th/tdri-insight/newdevelopmentmodel-prajak-1/>
- สุภีร์ รัตนาคินทร์. (กรกฎาคม-กันยายน 2549). บทบาท KICAC ในการสร้างการมีส่วนร่วมต่อต้านการคอร์รัปชัน. **สุจริตสาร**, 6(20), 6-10.

เอก ตั้งทรัพย์วัฒนา และ อรอร ภูเจริญ. (2553). รายงานการวิจัย เรื่อง แนวทางการประยุกต์มาตรการ
 สากลเพื่อการต่อต้านการทุจริตของประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานป้องกันและปราบปราม
 การทุจริตแห่งชาติ

Country Profile เกาหลีใต้. (2554). สืบค้น 19 ธันวาคม 2561 จาก [https://www.thaifita.com
 /ThaiFTA/Portals/0/ctr_kr070911.pdf](https://www.thaifita.com/ThaiFTA/Portals/0/ctr_kr070911.pdf)

ภาษาต่างประเทศ

**Act on The Prevention of Corruption and The Establishment and Management of The
 Anti-Corruption and Civil Rights Commission.** (2017). Retrieved December 21,
 2018 from <http://www.acrc.go.kr/en/data/1.0.ACRC%20Act.pdf>

ACRC Brochure in foreign languages. (2012). Retrieved December 19, 2018 from
[http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetail
 ViewInc&menuId=020504&confId=64&conConfId=64&conTabId=0&currPageNo=3&b
 oardNum=24920](http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&confId=64&conConfId=64&conTabId=0&currPageNo=3&boardNum=24920)

ACRC Brochure (June 2018). (2018). Retrieved December 21, 2018 from
[http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetail
 ViewInc&menuId=020504&confId=64&conConfId=64&conTabId=0&currPageNo=1&b
 oardNum=69805](http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&confId=64&conConfId=64&conTabId=0&currPageNo=1&boardNum=69805)

Anti-Corruption & Civil Rights Commission. (2008). **ACRC Korea Annual Report 2008.**
 Retrieved December 21, 2018 from [http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command
 =searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&confId=64&con
 ConfId=64&conTabId=0&currPageNo=5&boardNum=7488](http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&confId=64&conConfId=64&conTabId=0&currPageNo=5&boardNum=7488)

_____. (2009). **ACRC Korea Annual Report 2009.** Retrieved December 21, 2018 from
[http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetail
 ViewInc&menuId=020504&confId=64&conConfId=64&conTabId=0&currPageNo=4&b
 oardNum=13472](http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&confId=64&conConfId=64&conTabId=0&currPageNo=4&boardNum=13472)

_____. (2010). **ACRC Korea Annual Report 2010.** Retrieved December 21, 2018 from
[http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetail
 ViewInc&menuId=020504&confId=64&conConfId=64&conTabId=0&currPageNo=4&b
 oardNum=15104](http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&confId=64&conConfId=64&conTabId=0&currPageNo=4&boardNum=15104)

_____. (2011). **ACRC Korea Annual Report 2011**. Retrieved December 21, 2018 from <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&conflD=64&conConflD=64&conTabId=0&currPageNo=3&boardNum=25027>

_____. (2012). **ACRC Korea Annual Report 2012**. Retrieved December 21, 2018 from <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&conflD=64&conConflD=64&conTabId=0&currPageNo=3&boardNum=32064>

_____. (2013). **ACRC Korea Annual Report 2013**. Retrieved December 21, 2018 from <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&conflD=64&conConflD=64&conTabId=0&currPageNo=3&boardNum=38083>

_____. (2014). **ACRC Korea Annual Report 2014**. Retrieved December 21, 2018 from <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&conflD=64&conConflD=64&conTabId=0&currPageNo=2&boardNum=49317>

_____. (2015). **ACRC Korea Annual Report 2015**. Retrieved December 21, 2018 from <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&conflD=64&conConflD=64&conTabId=0&currPageNo=2&boardNum=53320>

_____. (2016). **ACRC Korea Annual Report 2016**. Retrieved December 21, 2018 from <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504&conflD=64&conConflD=64&conTabId=0&currPageNo=1&boardNum=64506>

_____. (2017). **ACRC Korea Annual Report 2017**. Retrieved December 21, 2018 from <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchDetailViewInc&menuId=020504>

Contact Us. (2016). Retrieved December 19, 2018 from <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchList&menuId=020107>

Functions. (2016). Retrieved December 19, 2018 from <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchList&menuId=020111>

International Cooperation. (2016). Retrieved December 19, 2018 from

<http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchList&menuId=020111>

Korea Facts. (16 August 2016) . Retrieved February 28, 2017 from

http://english.visitkorea.or.kr/enu/AKR/AK_ENG_1_1.jsp

Organization. (2016). Retrieved December 19, 2018 from

<http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchList&menuId=020113>

South Korea Population (Live). (2019). Retrieved January 3, 2019 from

<http://www.worldometers.info/world-population/south-korea-population/>

Transparency International. (2018). **Corruption perceptions index 2018.** Retrieved January 30, 2019 from

https://www.transparency.org/files/content/pages/2018_cpi_ExecutiveSummary.pdf

ภาพอ้างอิง

ตราสัญลักษณ์หน่วยงาน ACRC สืบค้น 19 ธันวาคม 2561 จาก <http://www.businesscloudnews.com>

[/2014/05/19/south-koreas-acrc-partners-with-ibm-on-cloud-based-mainframe/](http://www.businesscloudnews.com/2014/05/19/south-koreas-acrc-partners-with-ibm-on-cloud-based-mainframe/)

แผนภาพพันธกิจและวิสัยทัศน์ของสำนักงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตและสิทธิพลเมืองแห่งเกาหลีใต้

สืบค้น 21 ธันวาคม 2561 จาก <http://www.acrc.go.kr/en/board.do?command=searchDetail&method=searchList&menuId=020116>

แผนผังองค์กร ACRC สืบค้น 21 ธันวาคม 2561 จาก ACRC Brochure (June 2018)